

Den som flaskehalsen peger på

Introduktion	2
Intro	3
Hvad betyder introen?	4
Opbygning	5
Hvordan køres fortællingen?	6
Stemning	8
Fabel	10
Scene 1	12
Scene 2	13
Scene 3	16
Scene 4	19
Scene 5	22
Scene 6	24
Appendiks 1: Aktørerne	26
Appendiks 2: Tid og rum	32
Appendiks 3: Oversigt	35
ARRAN MOSUK - PRIVATDETEKTIV	38
JAMES RAMATI - BOGHOLDER	41
JEANETTE MARI LE FLEUR - JOURNALIST	44
LARS "KUKSE" BØNNEVIG –	47
ASSISTENT/BODYGUARD	47
RUNE FREDERIKSEN –	50
TDL. POLITIMAND	50

Introduktion

”Velkommen til Den som flaskehalsen peger på... en skæbnefortælling, direkte i dit fjernsyn, i den bedste sendetid!”.

Vi håber at denne fortælling vil bibringe dig som spilleleder en fornøjelig stund ved gennemlæsningen, og alle deltagere en mindeværdig oplevelse ved gennemspilningen.

Forfatterne

Intro

”Den som flaskehalsen peger på... En skæbnens leg der glimrende illustrerer - og samtidig lader hånt af - tilfældighedens skødesløse voldtægt af tilværelsen... En leg opfundet af angste individer, for at dulme deres frygt i flaskens forførende og uvirkelige skygge.

De sidste ti år har flaskehalsen peget på mig”.

”Jeg betragter de 5 mapper foran mig; gulligt, tykt papir, skjolder af kaffe og en uendelig række af postadresser og underskrifter, destinationer og kvitteringer, interne postmapper der som regel indeholder utallige menneskeskæbner omsat til tal og faglige vurderinger. Hvor jeg har fået dem fra er knapt så væsentligt som de tusinder og atter tusinder af kroner der brænder i inderlommen på en jakke der snart skal udskiftes. Jeg rører ved dem bare en enkelt gang mere for at forsikre mig om at de ikke er væk som en drankers drøm om et lykkeligt liv.

Jeg bunder min Bushmill og ligger en plovmand på disken vel vidende at den ikke engang dækker en fjerdedel af min regning, trækker min hat godt ned i panden og tager de fem mapper under armen. Der er så mange der bliver røvendt hver dag, så hvorfor skulle jeg have dårlig samvittighed ...”

Den som flaskehalsen peger på... er en fortælling for fem spillere, med hovedvægt på investigation og det interne rollespil, spillerne imellem. Stilen er noir med en flad og meget sort humor, uden at det er meningen at det på nogen måde skal være komisk.

Hvad betyder introen?

Introen har ikke som sådan noget med spillerne at gøre. Det er en narrativ fremstilling af den situation, der går umiddelbart forud for initialscenen (scene 1) i fortællingen.

Fortælleren i introen er William Strøby, en af aktørerne i fortællingen, og introen fremstiller hans syn på situation. Det er ikke meningen at spillerne før fortællingen skal få noget ud af introen, andet end en stemningsbeskrivelse og en præsentation af den stil fortællingen forhåbentlig vil blive fortalt i. Senere under fortællingen er der mulighed for at spillerne får en aha! oplevelse, når fortællingen er ved at være fuldbragt, således at introen indtager sin plads i fabeln.

Opbygning

Den som flaskehalsen peger på... er bygget op som en dekonstrueret tekst, skilt af i de essentielle elementer, der venter på at blive samlet til en fortælling.

Fortællingen

Fortællingen er målet, mens elementerne, spillerne og spillederen er midlet. Sagt med andre ord er fortællingen den "tekst" der skabes under spillet, af det på forhånd givne scenario, spillerne og spillederen.

Fablen

Fortællingen indeholder en fabel, som er fortællingen reduceret til den essentielle, kronologiske handling. Fablen er scenariets grundstruktur, den røde tråd gennem fortællingen.

Scenerne

Til Fablen kommer der en beskrivelse af de enkelte scener, der giver fablen liv og gør den til en fortælling. En scene indeholder: rum, tid, aktører, antagonister og transformation.

Rummet er selvfølgelig scenens fysiske ramme; tid (år og dato) og sted.

Tid angiver den narrative, tidslige ramme, altså hvornår og hvordan scenen er placeret i forhold til fablen, og hvor lang tid den strækker sig over.

Aktørerne er de - af fortælleren drevne personer - der optræder, eller har indflydelse på scenen.

Antagonisterne er scenens narrative igangsætter og udgangspunkt. Det er den eller de personer der oplever/gennemlever fortællingen. I dette tilfælde er spillerne antagonisterne.

Transformationen er bindeleddet mellem scenerne, forvandlingen fra én scene til den næste.

Appendiks

Ud over denne elementære fremstilling af fortællingen, er der et appendiks der indeholder uddybende oplysninger om de enkelte elementer, samt en oversigt over handlingsforløbet, der skulle gøre det nemmere for dig som spilleleder at overskue scenariet.

Hvordan køres fortællingen?

System

Fortællingen er skrevet til fusion og bruger dette univers, men er ellers beregnet til at køre systemløst. Vores ide med fortællingen, er at opbygge en dramatisk stemning, hvor spændingen ligger i spillernes forhold til situationen og ikke i resolutionen/afgørelsen.

Grund idéen

Den generelle ide med fortællingen, er at spillerne repræsenterer henholdsvis en gruppe på tre detektiver, der skal opklare en forbrydelse, og en journalist med et kamerahold og bodyguard, der skal følge opklaringen live på tv, i programmet NeXuS.

Rammerne

Fortællingen foregår i tilnærmet realtime, dvs. at fortællingens fysiske ramme er de 4 timer dette tv program er i luften, svarende til de 4-5 timer scenariet er beregnet til at løbe over.

Omdrejningspunkt

Under denne udsendelse, er det så meningen at spillerne skal lave direkte indslag, i stil med station 2 eller de meget ekstreme, amerikanske reality shows, hvor de direkte viser dele af opklaringen, anholdelser, interviews etc.

En stor del af spillet og spændingen kommer til at ligge i, hvad der skal vises og hvad der ikke skal vises, hvordan man takler situationen, hvis der vises noget der ikke skulle være vist, og helt elementært; spillet i forhold til kameraet.

Dette giver en særpræget situation hvor spillerne ikke bare skal spille op til hinanden og dig som spilleleder, men har en helt tredje instans, et imaginært kamera, som når de direkte indslag kører, bevæger sig rundt mellem spillerne. Det er vigtigt at holde sig for øje, at du som spilleleder ikke repræsenterer kameraet, men blot er en fortolkende instans der viderebringer reaktioner til spillerne. Lad spillerne bestemme over kameraet!

Produceren (din stemme)

Ikke nok med det, så render journalisten rundt med en øresnegl, med produceren der pacer dem afsted. Produceren er din mulighed for at styre spillerne. Gennem produceren kan du bede dem lave særlige interviews, sætte farten op eller ned eller gøre bestemte ting. Af følgende ting der kan komme fra produceren er:

- Det skal være mere personligt! Up close and personel! Der skal være tårer og helte, og ikke mindst skurke.
- Mere stemningsmateriale, vi skal have stemningsbilleder.
- Kom nu! Reklameblokken er ovre, du er på!
- Øhhhh cut! Cut!
- Øhh Thorkild Kristensen! Du skal være sikker i din sag før vi begynder at anklage Danmarks farligste mand på tv.
- Nu skal der ske noget, Italien tager alle seerne med deres opklaring af dobbeltmordet i Milano. Der skal sensationer på bordet.

Desuden kan studiet i København bruges som en infocentral om politiske eller historiske anliggender. Studiet kan også komme med updates på de andre opklaringer rundt omkring i Europa:

- Bankrøveri og gidseldrama i Frankfurt
- IRA terror angreb i London
- Koncernkrig og økonomisk kriminalitet i Paris

Det kan give anledning til onkurrence mellem de enkelte journalister på NeXuS, fx. kan produceren melde at sagen i Frankfurt trækker flere seere end denne her, og at der må gøres noget.

Der ud over kan spillerne bede studiet om at sende rapportere til fx Christiansborg og lave interviews når de opdager den kommende justitsministers indblanding. Spillerne kan så løbende følge de ekstra interviews i fjernsynet, og høre reaktioner på deres live indslag. Det er især givtigt når der kommer noget helt forkert med på kameraet, så kan man se på fjernsynet, at de to studieværter i København sidder lidt beklemte og prøver at fyre jokes af eller komme med henkastede kommentarer. Det kan også være at de bare er helt paralyserede.

Formalia

Fortællingen delt op i 6 scener, der enkeltvist er beskrevet med indhold og bindeled til næste scene. Ønsker spillerne at bevæge sig ud over scenerne, er der givet en meget overfladisk beskrivelse af det omliggende rum i appendiks 2: Tid og rum.

Stemning

Nu vil vi bevidst og helt uden skrupler manipulere men din læseoplevelse og dit indtryk af scenariet, gennem en lille stemningsøvelse.

Forestil dig en mørk, dystert lyssætning, et rystende kamera, der viser intense billeder, doku-soap, fortællinger svøbt i stemning. Lad episke, mørke, sørgelige eller groteske scener spille for dit indre øje. Sæt dig ind i rollen som instruktør. Sæt dig ned og lad musikken og fantasien bære dig væk... Forestil dig Aalborg, ikke som den ser ud i dag, men mørk og pulserende med liv. Forestil dig Kim Bodnia fra pusher, med hænderne i lommen på sin hættetrøje gå igennem byen, hans øjne er mørke og skyggerne spiller hen over hans hærgede, ubarberede ansigt. Neonlysene, Musikken fra klubberne, dunkende, skrigende, sirener i det fjerne, blå blink i øjenkrogen, skrig, råb, rendestenene fyldt med affald; McDonald's, Burger King, Seven-Eleven kopper, kanyler og smadrede ølflasker. En luder kommer hen til ham, gnider sig op af ham og smiler, han ryster på hovedet, hun giver ham fingeren. Han går gennem Jomfru Ane Gade, en gade fyldt med diskoteker, kraftig dunkende bas og unge mennesker med blanke øjne af druk og stoffer. De er spændt op til en nat i byen, udsmykket med storbyens krigsmaling. De viger til side for ham, er bange for ham. Han går hen mod en stor, skaldet dørmænd. Tyrenakken domineres af en gigantisk guldkæde, utallige ringe på den store hånd danner et glitrende knøjern. Muskler og blodårer spiller under den stramme T-shirt. De trykker næver og udveksler hilsner, deres blik glider rundt på deres rige, og hen på ambulancen.

Forestil dig nu en lille stue, med en sofa, et slidt bord og et guldaldermaleri på væggen. Tapet gulnet af cigaret røg, en stank af forfald og i sofaen sidder en ældre, fedladet mand i jogging bukser og en beskidt T-shirt med en fjernbetjening i de fede næver. Ved siden af ham sidder hans kone, grå, slidt, pulserende på en cigar, fjernsynet kører og den digitale modtager summer af liv. ”Det er fandme for majet, hvad er det for en verden vi lever i... holddakæft se lige der... det der det er fandme for klamt! Perverse svin! Og ham har jeg stemt på, fuck, henter du ikke lige en øl mere...”, konen rejser sig, han klør sig i skridtet, i fjernsynet er der billeder af en ung, nøgen mand på vej ind i en ambulance på en bære. Han bløder. Unge mennesker kæmper for at komme med i billedet, støj fra et diskotek.

Forestil dig en kvindelig journalist, i stramt tøj, sminket op til skærmen, febrilsk stå og kommandere en mørklødet herre i jakkesæt rundt, så kameraet kan få både ham, ambulancen og diskotekerne med i billedet. En lidt yngre mand med indisk islæt, pomadehår og smart tøj står lavmælt og snakker med den mørklødet. Lydmanden vifter med en mikrofon, kameramanden sveder for at følge med hendes hidsige kommandoer, og for at genne menneskemylderet væk. Den mørklødet mand retter på slipset, er rastløs, kigger ind i kameraet så over på den yngre mand, de udveksler sigende blikke, og over mod ambulancen hvor den sårede er ved at blive båret ind. Bag ham står en bred tatoveret fyr i skovmandsskjorte med en mand i et latex kostume. Latex manden er kendt, mest for politik og jakkesæt, ikke latex. Han er i håndjern, men ikke af fri vilje, og lidt væk, op af muren under diskotekets neonskilt står en middelaldrene mand i rød vindjakke, blå cowboybukser og en smøg i kæften under det buskede overskæg og snakker i telefon.

”Ja vi fik ham sku næsten, hvad siger du? Er der seer storm på stationen, nej jeg kan ikke afsløre min kilde... han er ano...”, Journalisten se panisk ud ”kom nu vi skal have ambulancen med, stil dig nu d... hvad! ... Er det nu?!... (hun rømmer sig og smiler til kameraet) Godaften og velkommen til Jomfru Ane Gade hvor vi...” den mørklødet mand stresset ud, kameraet zoomer ind på ambulancen, han retter på slipset. ”Vi er direkte på gerningsstedet hvor privat detektiv Arran

Mosuk lige har arresteret Aalborgs fungerende borgmester for....”, en ung mand med svenskergarn og overskæg kommer hen til manden i den røde vindjakke, han rykker i jakken. ”Hvor er mine penge du lovede mig at hvis jeg placerede stoffet så ville du...” Kameraet panorerer derover, manden i vindjakken vifter med hånden ud ”få det fucking kamera væk!”, der lyder noget der kunne være et skud, kvinden skriger, kameraet suser rundt, den mørklødet mand trækker en pistol, manden i latex flygter ud i menneskemængden. Manden på båren bløder stadig, ambulancefolkene kaster sig til jorden og manden i vindjakken styrter ind i pisgyden med kameraet og en pustende lydmand lige i hælene, baggården er mørk, manden trækker våben, skygger, to skud lyder, et skrig, kameraets lys fanger to skikkelser bag en container, blod, den ene af skikkelserne skriger, manden i vindjakken råber; ”stands eller jeg skyder igen!” gråd og kameraets lys fanger de to skikkelser. En halvt afklædt mand ligger død oven på en skrigende kvinde der anklagende råber: ”du skød ham, du skød ham fandme, din psykopat, få ham væk få ham væk for helvede”, manden i vindjakken ser panisk ud og holder hånden op foran kameraet: ”Sluk så det lort” en stemme lyder: ”Øhh... tilbage til studiet... tror jeg nok”.

Sådan kan en scene i Den som flaskehalsen peger på... komme til at se ud, og vi håber at denne lille stemningsøvelse har givet dig en indsigt i vores ide om fortællingen.

Fabel

De 4 aktører, William Strøby, Nicolai Keiser Kamp, Heino Behrens og Thorkild Kristensen har alle i deres liv haft magt og udøvet denne over andres skæbne og har ofret mange skæbner for at opnå egne mål. På forskellige tidspunkter inden for de sidste 10 år, har de så hver især mødt en person, der går under navnet Svenskeren. Denne besad magten til at afgøre deres skæbne i mere end en henseende, og denne magt har han brugt til at tvinge dem til at spille et spil han kalder Den som flaskehalsen peger på...

I spillet spinder Svenskeren symbolsk skæbnes-flasken rundt og den af de 4 aktører flaskehalsen peger på, bliver uvidende skæbnens næste offer. Hver især får de enkelte deltagere instruktioner i forskellige opgaver, uvidende om de andre deltagere og deres opgaver. De kender ikke hinanden og må ikke snakke med andre om spillet. Det eneste de kan gøre er at udføre instrukserne og så rede hvad som redes kan og håbe på, at skæbnen ikke vælger netop dem.

For svenskeren er målet med dette spil, at lære de 4 aktører ydmyghed over for skæbnen, og William Strøby er så småt ved at lære lektien.

I denne (fortællingens) omgang af spillet, ved ingen af de 4 aktører som sædvanlig hvem flaskehalsen har peget på, selvom enkelte af dem er ved at fatte pointen. Svenskeren har givet hver af de 4 aktører instruktioner og det eneste de 4 ved er at spillet nu er i gang.

- Thorkild Kristensen skal sørge for at Orange Networks program NeXuS bliver lavet i Ålborg Fredag d. 3. september 2012.
- William Strøby skal kontakte Journalisten Jaqueline Le Fleur, der arbejder for NeXuS og meddele at han har vigtige spor i en kriminalsag: sagen om den eftersøgte "Messias", og aftale et møde d. 3. september, mellem privatdetektiv Arran Mosuk, der har sagen mod "Messias" og hende selv, et møde hvor William Strøby skal overrække det, spor der vil initiere hele forløbet.
- Nicolai Keiser Kamp, der er "Messias", skal d. 3. september lave en snuff/porno film med Aalborgs borgmester i hovedrollen.
- Heino Behrens skal holde øje med Journalisten og privatdetektiven d. 3. september under det direkte program NeXuS. Hans instrukser lyder på, at han ikke må obstruere Journalistens undersøgelse lige meget hvad hun finder ud af, og lige meget hvad Thorkild måtte beordre ham.

Dette er de simple instrukser de 4 aktører separat har fået til dette spil. Hvad de vil gøre ud over disse ting er op til dem selv. Nogle vil tænke over hvorfor, mens andre vil redde deres skind. Disse ting sættes i værk og de 5 antagonister (spillerne), henholdsvis privatdetektiven og hans 2 hjælpere, samt Journalisten og hendes bodyguard, hvirvles ind i fortællingen d. 3. september klokken 20.00, hvor mødet mellem William Strøby og Journalisten Jaqueline finder sted og vores fortælling begynder.

Under direkte tv dækning mødes antagonisterne med William Strøby der giver dem et spor der fører til en scene hvor "Messias" optager en snuff-film med borgmesteren i hovedrollen. Derefter følger en opklaring, hvor sporene efter "Messias" langsomt fører til Heino Behrens og Thorkild

Kristensen.

Under denne opklaring reagerer de 4 aktører forskelligt. Heino Behrens bliver bange og forsøger at redde sit skind ved at angive hans medsammensvorne, "Messias" søger tilflugt hos Thorkil Kristensen, der til gengæld læner sig tilbage, og ringer til Heino Behrens for at få ham til at ordne det, men da han nægter at gøre noget, bliver Thorkild nervøs, han kan mærke nettet strammes om ham. Men samtidig ligger det også underbevidst i ham at han er urørlig, hvilket får ham til at tøve i sit store hus i Hasseris. Skulle spillerne finde ham må han kunne betale sig ud af det gennem advokater og bestikkelse. Thorkild strammer sikkerheden i huset, klar på hvad som helst. Sporene fører mod Thorkild Kristensen og "Messias", og på vej mod konfrontationen, melder William Strøby sig på banen med en tilståelse omkring egen indblanding og en advarsel om at der er mere end øjet ser. Han bryder spillets regler og nævner svenskeren. Spillet afsløres men hvad vælger antagonisterne at gøre? De fire aktører er stadig skyldige i fortidens synder, men hvad med svenskeren. Hvem er han og hvad vil spillerne gøre? I slutscenen hvor spillerne konfronterer Thorkild, blotlægges deres integritet og svenskerens identitet måske, måske ikke. Dette er fabeln med en åben slutning.

Scene 1

Om scenen

I denne scene skal spillerne have det afgørende spor af William Strøby, der fører dem til snuff-film scenen (scene 2). Scenen indledes med en direkte introduktion/velkomst i programmet NeXuS, og startes af Journalisten.

Rum

Scenen foregår omkring klokken 20.00 dansk tid, fredag d. 3. september år 2012, på havnen i Aalborg. Det aftalte møde mellem spillerne og William Strøby foregår på havnepladsen klokken 20.00, i ly af de store betonsiloer og lagerbygninger, ved det gamle Nordkraft. Vandet slår klukkende ind mod betonmolen, og de blege lys fra lygtepælene langs havnefronten bader scenen i et gulligt, surrealistisk skær. Store kornlagre kaster lange natteskygger og de baltiske fragtskibe ligger mørke og døde langs kajen.

Tid

Scenen foregår lige efter William Strøbys monolog (introen), og skal rent tidsmæssigt spænde over max. en halv time. Scenen skal agere som igangsætter for fortællingen og en kickstarter for at få spillerne løsnet op og gjort vante med den sjette medspiller: kameraet.

Aktører

William Strøby har parkeret sin ramponerede Toyota på tværs af havnen og står ved fordøren, med en smøg i kæften og ser ud over vandet. Gløden oplyser hans furede ansigt.

Han vil råbe spillerne an lidt før de når bilen og bede dem om at holde kameraet væk. Han ønsker ikke at komme på tv.

Han vil hen over taget på bilen give spillerne den information de søger:

”Messias... ham har jeg fulgt længe... nå men mine kilder siger at han laver et job i aften... på det gamle Club Neuclear... ovre i Kattesundet i baggården, op ad brandtrappen”.

”Nej jeg ved ikke hvad det går ud på, bare at det er stort... stort nok til at han selv skulle være der... du ved for at holde opsyn... ja sikkert også for at nyde synet... jeg er sikker på at han stadig er der, sådan noget kan godt tage hele natten... hvis du forstår...”

William sætter sig ind i bilen og kører larmende væk langs det gamle jernbanespor og ind til sit kontor i midtbyen, hvor han vil sidde og gruble over en kop whiskey.

Antagonisterne

Spillerne skal indlede denne scene med en direkte velkomst i programmet NeXuS. Når du som spilleleder er sikker på at spillerne har fat om deres karakter, kører du deres ankomst som den står i deres baggrund, og når de er klar stiller i om til direkte transmission. Meningen er at Journalisten skal præsentere aftenens program og problemstilling, og præsentere programmets hovedpersoner, samt lige stille dem nogle journalistiske spørgsmål. Efter dette indslag stilles der tilbage til studiet, og spillerne har nu fuld råderet over hvornår der skal transmitteres. De bestemmer så at sige nu over kameraet.

Derefter skal de så mødes med William Strøby og have sporet der skal initiere fortællingen.

Transformation

Transformationen fra denne scene til den næste ligger i oplysningen om Messias' mulige job.

Scene 2

Om scenen

I denne scene skal spillerne finde og bryde ind i optagelsen af en snuff/porno film med borgmesteren i hovedrollen. "Messias" står bag men flygter, og den derefter følgende afhøring skal give spillerne spor nok til at starte deres søgen efter "Messias". I denne scene skal der være fokus på den direkte dækning, og ved den klimatiske indtrængen i det improviserede studie, skal der gerne opstå kaos.

Rum

Scenen foregår ca. klokken 20.30/21.00 d.3. september 2012, i Kattesundet der ligger parallelt med og ca. 200 meter fra Jomfru Ane Gade i Aalborg. I en gammel hærgnet to etagers bygning, i ægte 50'ers industristil, lå der engang et diskotek ved navn Club Neuclear, dedikeret til sen 90'ernes hårde techno og extacy trip. Nu ligger denne del af bygningen tom og forfaldent hen, men første etage, hvor det gamle diskotek lå, bliver stadig brugt af "Messias" som film sæt.

Hovedindgangen til etagen er en stålrandtrappe der bugter sig op til en rustfarvet, tung branddør. Underetagen er lukket af og den gamle port der fører derind er stænget. Men! Som et levn fra tiden som diskotek har bygningen adskillige flugtveje, den ene er en bagtrappe der går ned i den forladte underetage og gennem en dør ud. Der er også døre i det gamle diskotek der fører over i de tilstødende bygningers første etager og generelt er der flugtveje, faldefærdige mure, vinduer og andre alternativer nok til at "Messias" kan undslippe når spillerne trænger ind i bygningen. Selve rummet er et stort aflangt lokale holdt i sort, afskallet maling og forskellige rør og stolper malet med neon farve. I loftet er der enkelte neon rør med ultraviolet lys. Mange af den er knuste, og dem der virker står og blinker. I den ene ende er der en gammel bar, og over et podium der engang har været DJ boks, hænger der et gammelt, smadret lysshow der kun sporadisk virker. I midten af lokalet har "Messias" opsat en elskovs bæk med kæder, håndjern, bøjler og andre afskyeligheder. Under det smadrede lysshow står der et kamera på et stativ. Der er ingen der styrer kameraet, det snurrer bare efter det er tændt, og optager alt hvad der sker ved elskovsbænken.

Tid

Denne scene følger introduktionsscenen og skulle også gerne være begrænset i tidsforløb. Dog må hele panikdelen af scenen, hvor spillerne forhåbentligt på direkte tv laver indtrængen og opdager hele det frastødende sceneri med borgmesteren i Gimp-suit, trækkerdrengen Ulrik, Narkoluderen Frida og Jønne, den rigtigt grove karl, godt tage lidt tid. Skandalen må gerne sive ind, hele kommunikationsdelen mellem Journalist og studie og forvirringen om hvad kameraet må optage og ikke må optage, skulle gerne være stor.

Aktører

Til stede i det gamle diskotek er "Messias", Trækkerdrengen Ulrik, Narkoluderen Frida og Jønne, den rigtigt grove karl og selvfølgelig, Aalborgs socialdemokratiske borgmester Benny Jægerskov iført et Gimp-suit i bedste Pulp Fiction stil.

"Messias" står bagerst i lokalet og ser på fra afstand, mens Borgmesteren, trækkerdrengen og narkoluderen er placeret på elskovsbænken i en temmelig gusten positur, mens Jønne den grove karl, med borgmesteren i snor, styrer showet på ordrer fra "Messias", skiftevis med en pisk, et

spanskrør og et brændemærke-jern og en blæselampe. Narkoluderen Frida har fået en gevaldig dosis og opdager næsten intet af hvad der foregår mens trækkerdrengen, der er udtænkt som offeret i denne snuff film, højt udtrykker sit mismod. Det er ikke meningen at der skal udpensles detaljer om denne scene, og idet spillerne trænger ind, kaster borgmesteren sig til jorden, mens trækkerdrengen forsøger at flygte. Jønne vil yde modstand og da han er pænt stor skulle det tumult han skaber være nok til at sænke spillerne, Mens "Messias" straks vil tage flugten og forsvinde på ægte enigmatisk skurkemaner. Han har en mistanke om at han kan være den som flaskehalsen har peget på og vil flygte hen til Thorkil Kristensen, i håb om at han kan blæse stormen af.

Narkoluderen Frida er mega skæv/høj, men har åndsnærværelse nok til at genkende Rune Frederiksen, som har været en regelmæssig kunde hos Frida, mod at hun fik dækket sit behov af politiets konfiskerede lager af euforiserende stoffer. Hun har også ageret som stikker for Rune og hun har, måtte ligge kind til mange af hans mere brutale sex fantasier. Hun kan godt være et pinligt møde for Rune Frederiksen, der ikke ønsker hans lyssky kontakter udstillet på tv. Hun holder normalt til på Gøgler-båden hvor hun er danser og samler kunder op. Det er her, hun er blevet hyret af "Messias".

Trækkerdrengen Ulrik, er ud over at være temmelig forkommen efter den hårde medfart, pisse bange. Han er ligeledes blevet hyret på Gøgler-båden i Aalborg, og kan fortælle at rygten går, at man kan tjene mange penge på at være på Gøgler-båden når "Messias" dukker op. Han hørte rygten og tog derned. "Messias" hyrer vist mange nede Gøgler-båden.

Jønne, den grove karl, er et kendt ansigt for Lars "Kukse" Bønnevig. Jønne er rocker ind til benet og er vant til at folk frygter ham. Samtidig er han arrogant og vil ikke automatisk gøre hvad spillerne siger bare fordi de peger med en pistol. Han vil først gøre modstand og så være så tvær som overhovedet muligt.

Jønne er en gammel kending i rockermiljøet, og arbejder både som inkasso, bodyguard, tæskehold for bossen Heino Behrens og åbenbart også som tortur mester i "Messias" film. Jønne er rimeligt småt beskåret, hvad angår tankevirksomhed, men han siger at han har arbejdet en del for "Messias" i de sidste par år. Han har mødt ham ude fra Aalborg øst, i Magisterparken, hvor Jønne bor. Jønne ved ikke hvad "Messias" hedder, men han har engang set en der lignede "Messias" gå ind i en hybel i Magisterparken. På navneskiltet stod der Peter Jensen (falsk navn). Han er ikke sikker, men han tror der var ham.

Jønne regner med at Lars "Kukse", som gammel rocker vil lade ham gå, og dernæst ved han, at Rune Frederiksen er til at handle med, og prøver at fedte sig ud af suppedasen gennem ham.

Borgmester Benny Jægerskov, socialdemokratisk borgmester gennem to år og stor modstander af Thorkil Kristensen, er i chok. Han er blevet tvunget til dette her, med hans familie som gidsel. "Messias" har afpresset ham, ved at vise billeder af borgmesterens datter og kone i hjemmet, på gaden og forskellige andre steder og sagt at hvis han ikke makker ret vil "Messias" dræbe hans familie.

Det er dog ikke sandt. "Messias" har billeder af borgmesteren og hans elskerinde, den 30 år yngre praktikant, Sussi Pedersen, 20 år der lige er færdig med handelsskolen og nu praktikant på rådhuset. Borgmesteren har betalt hende en del i dyrt tøj og lommepenge og har forført den unge pige.

Der ud over har "Messias" beviser mod Borgmesteren der laver pampervirksomhed, underslæb og insiderhandel i sit forsøg på at svække Thorkil Kristensens magt. Benny Jægerskov er også en velkendt støtte til den kommende socialdemokratiske justitsminister: Karsten Kamp.

Sandheden kan hives ud af borgmesteren hvis man er rigtigt dygtig, ellers foreligger disse beviser på computeren i "Messias" lejlighed i Magisterparken (scene 5).

Laver spillerne meget larm, kan du evt. lade nysgerrige folk fra diskotek Tusindfryd, der også ligger i Kattesundet, komme over og se på optrinet. Tusindfryd huser traditionelt alt fra Venstreorienterede unge til Goth typer og unge der ikke er tilhængere af Jomfru Ane Gades mainstream kultur.

Antagonisterne

Spillerne skulle gerne i denne scene komme i "konflikt" med kameraet, i kraft af, at der ligger skandaler om hvert hjørne, samtidig med at de enkelte spilleres fortid begynder at dukke frem af dissen. Jeanette Le Fleur skulle gerne være den kraft der trækker mod at kameraet skal med overalt og filme alt ned til de pinlige detaljer, samtidig med at studiet forsøger at censurere de værste billeder. De andre spillere derimod, anført af "Kukse" og Rune Frederiksen, skulle gerne forsøge at få kameraet væk, slukket eller minimere dets indblanding. Arran Mosuk vil bare gerne have fat i Messias. Han lugter blod.

Transformation

Transformationen fra denne scene ligger ligesom i den første i de oplysninger spillerne skaffer fra de tilstedeværende aktører. Samtidig spiller de enkelte karakterer baggrunde også ind.

Scene 3

Om scenen

Denne scene foregår på Gøgler-båden, hvor "Messias" normalt hyrer folk til sine film. Spillerne skal gerne finde frem til drag queen Fabula, Messias' eneste kærlighed, ud over hans søster Annika Keiser Kamp. Han/hun skulle give spor der indkredser Messias' færden, spor der fører i retning af Jomfru Ane Gade hvor Messias' kontakter og ikke mindst Heino Behrens befinder sig, og spor der føre ud i Aalborg øst, hvor han har en bolig.. Gøgler-båden bliver også for to af spillerne et møde med deres fortid, og for "Kukse", begynder en snigende mistanke om Heino Behrens indblanding idet Heinos folk følger efter dem.

Rum

Scenen foregår på Gøgler-båden d. 3. september 2012 i løbet af aftenen. Gøgler-båden er et snusket værtshus i Aalborg midtby, kendt og berygtet for fyraftensstrip, etniske prostituerede og et sandt mekka for salg af euforiserende stoffer. Stedet er autonomt og er ikke i lommen på hverken rockere eller mafia, men er et fristed for nattens skæve eksistenser og en manddomsprøve for mange ungersvende i Aalborg.

Selve værtshuset er holdt i skibsstilen, med lister af kraftigt tovværk, redningskranse og ror på væggene og malerier af stolte skibe og vejrbitte sømænd.

Men samtidig er der en lille scene, oplyst af porno røde lys og omkranset af en usmagelig lyskæde, hvor strippere og andre erotiske dansere udstiller sig selv for værtshusets besøgende. Et backstage område udgøres af en lille gang og et par garderober til de optrædende. Ejeren Viggo Pedersen har også et lille kontor og et lager ude bagved.

Tid

Scenen ligger på et eller andet tidspunkt i perioden 21.00 til 01.00. Scenen skulle gerne give et indblik i Messias' gøren og laden gennem Fabula og føre spillerne til hans bolig i Aalborg øst (scene 5) og/eller føre spillerne i hans fodspor gennem Jomfru Ane Gade (scene 4). Samtidig skal Heinos folk gerne afsløres i at følge spillerne og Lars "Kukse" skulle gerne ane Heinos indblanding.

Denne scene er ret lille - set rent handlingsmæssigt - men det er her hvor spillerne gerne må gå ind og virkeligt skabe spillet med brugen af kameraet, interviews af hinanden, ekspertudtalelser, dumme, sjove og groteske indslag, og en sund boltren sig ud i det løse rollespil. Tiden i denne scene er spillernes.

Aktører

På Gøgler-båden er der forholdsvist stille denne fredag aften. Bag baren står ejer Viggo Pedersen og styrer med hård hånd musikken der spænder mellem John Mogensen, Status Quo og Tina Turner. Ved en håndfuld borde sidder det sædvanlige klientel:

- En langturschauffør der er inde for at hyre en prostitueret til at dele natten med.
 - To værftsarbejdere der er inde til strip og sen fyraftenspilsner.
 - Fire over-kåde unge mennesker der fandme skal se noget bart kød inden de skal i byen
- og
- Tre svenske forretningsmænd, der er inde for at finde nogle ludere, til at tage med

hjem på hotellet.

- Ved baren sidder to russiske prostituerede, godt oppe at køre på aftenens fix.

Efter spillerne ankomst kommer der to rockere og sætter sig ved et bord bagerst i lokalet. Dette er to af Heinos drenge, Gubbi og Svederen, der er der for at holde øje med spillerne.

I garderoben er pigerne ved at gøre sig klar til aftenens show. Der er både en regulær stripper, og et par prostituerede der danser for at vise herlighederne frem for kunderne. I en garderobe for sig selv er aftenens hovednummer, Fabula, drag queen og Messias' tidligere elsker. Han (Fabula) har det ikke særligt godt, har abstinenser og kærestesorger over "Messias", eller Nicolai som han ved at han hedder.

Gæsterne vil agere stereotypisk ud fra deres beskrivelse: Svenskerne vil ikke på tv, mens chaufføren er ligeglad. De kåde drenge vil lave ansigter af kameraet og sende hilsner, hvis kameraet er tændt.

De russiske prostituerede vil ligge an på alt og alle der har en puls, på deres narkostive og yderst charmerende maner. De to rockere vil forholde sig passive med mindre spillerne konfronterer dem. De vil gøre det klart at de kun er her for at holde øje og ikke ønsker at blande sig. Bliver spørgsmålene for avancerede henviser de til Heino, der er at finde i Jomfru Ane Gade (scene 4), eller slår fra sig og smutter.

Forhører spillerne sig om "Messias", eller hentyder til ham, vil spillerne langsomt blive ledt ind på sporet af Fabula, gennem de russiske prostituerede og ejeren Viggo Pedersen.

Fabula sidder halvt sminket med abstinenser og tårerne løbende ned af kinderne, iført en korsage, sutsko og g-strengs trusser inde foran spejlet. Han sidder og taler med sig selv og forsøger at fjerne tårerne og lægge mascara på med rystende hånd. Han vil selvfølgelig blive rystet over spillernes ankomst men går ikke i panik. Der kan godt komme uheldige kommentarer såsom: "er du ikke ham der strømeren Frida plejer at få sine varer fra?", "sikke brede skuldre (slesk og forførende)", "er du frisk, jeg er også til kvinder? (mens han tager Jaqueline på røven)", i et forsøg på at falde ind i en vant rolle, og vinde nogle billige point, og penge til et fix.

Samtidig er Fabula enormt melodramatisk og kameraet hjælper faktisk på hans snaksaglighed, netop fordi han lever for at være i rampelyset.

Når spillerne har vundet hans tillid, kan han fortælle en dramatisk, tragisk og tårevædet historie om Nicolai - "Messias" - der elskede ham. Essensen af denne historie er at han gav Nicolai et eller andet som denne havde mistet engang, og om natten blev "Messias"/Nicolai som en lille dreng.

Fabula ved at han har en lejlighed (under falsk navn: Peter Jensen) i Magisterparken. Han ved også at Nicolai har rige venner og bekendte i rockermiljøet der åbenbart kender ham godt. Næsten alle dørmændene og de vigtige typer i Jomfru Ane Gade ved hvem han er. De plejede at gå gennem gaden, og Nicolai ville overøse Fabula med glamour og gaver. Fabula kan give spillerne et navn: Göran Uttevigson, stjerneadvokat og playboy millionær, der som regel holder til på Kasino en fredag aften. De plejede at besøge diskotekerne i Jomfru Ane Gade, dørmændene og pusherne, nogle ejere og VIP gæsterne og slutte af på Kasino sammen med Göran Uttevigson, hvor Nicolai var et kendt ansigt, og hvor de rige herrer kom og hilste på. Hvis spillerne vil vide noget om Nicolai/Messias er Jomfru Ane Gade det eneste sted.

Antagonisterne

Spillernes mål med denne scene er at møde Fabula og 1: finde ud af at "Messias" hedder Nicolai, 2: han har en lejlighed i Magisterparken, 3: Han er et kendt ansigt hos dørmænd og pushere i Jomfru

Ane Gade, samt en VIP på Kasino, hvor stjerneadvokaten Göran Üttevigson er en kilde til information. Der ud over er det en mulighed for spillerne at lege med kameraet.

Rune Frederiksen er et kendt ansigt på Gøgler-båden, og der kunne komme meget sjov ud af kommentarer som: "hejsa Rune snuske... længe siden" (sagt med grødet druk/narko stemme, mens den russiske prostituerede er ved at falde ned af barstolen), "Hey Rune, er du back in buisness, efter alt det lort du lavede, hold da kæft!".

Lars "Kukses" møde med de to rockere Gubbe og Svederen skulle også gerne sætte Lars' rolle i perspektiv. De har en enorm respekt for ham samtidig med, at det forventes af ham, at han opretholder en bestemt kodeks.

Transformation

Transformationen fra denne scene ligger selvfølgelig igen i oplysningerne.

Scene 4

Om scenen

I denne scene skal spillerne gå i fodsporene på ”Messias” og Fabula i Jomfru Ane Gade for at ende på Kasinoet og forhåbentligt finde Göran Uttevigson. ”Messias’ ” identitet indkredses, og gennem interviews og spor, gives et hint om Messias’ fortid. I denne scene skal Thorkil Kristensens mulige indblanding og ikke mindst magt gerne træde frem. Heino Behrens’ indblanding i sagen afsløres og idet han konfronteres bliver han bange og forsøger at sælge de andre for at slippe billigt ud af det. Sporene skulle gerne pege i retningen af Thorkil Kristensen som stående i spidsen for en sammensværgelse mellem ”Messias”, Behrens og Thorkil selv, et givtigt forbryder imperium med Thorkil i spidsen.

Rum

Scenen foregår i Jomfru Ane Gade, en brostensbelagt gade, ca. 100 meter lang fyldt med diskoteker og værtshuse. Dunkende rytmer strømmer ud fra de fyldte diskoteker og fra klokken 23.00 fredag aften er der så småt ved at blive fyldt op af feststemte mennesker i hele gaden. Uden for diskotekerne står dørmændene med øresnegle hvor de har kontakt med hinanden i tilfælde af ballade. Musik, neonlys, råb, skrig og skral fylder sanserne når man går gennem gaden. For enden af Jomfru Ane Gade, på den anden side af Borgergade ligger Aalborg kasino. En kæmpemæssig bygning i sort glas og metal. Kasinoet er bygget sammen med Hotel Limfjorden, og er en luksusforlystelse i tusindkroners klassen. Skab selv den moderne urbane arena i den stil du vil. Detaljer er ikke så vigtige, stemningen er det essentielle, dette er Aalborgs pulserende hjerte på godt og ondt.

Tid

Denne scene er den centrale scene i scenariet og må gerne fylde mest. Her er der rig mulighed for at lade spillerne overtage styringen af scenen i spillet med kameraet og Jomfru Ane Gades øvrige gæster. Spor er ikke det vigtigste, det er her at spillernes baggrunde, rollespillet, kameraet og de mere symbolske ting i fortællingen blandes sammen. Denne scene kan ikke styres af dig som spilleleder, og derfor er der ikke så meget tung information i scenen, det vigtigste er at spillerne får indtrykket af ”Messias” som en enigmatisk urban legende, samt at de får snakket med Heino Behrens.

Aktører

Forestil dig en person der er kendt af alle dørmænd, ejere og pushere i Jomfru Ane Gade, en urban helteskikkelse, omgivet af rygter og myter, men som ingen kender navnet på. Alle der er noget hilser på ham, alle snakker med ham, giver håndtegn og tilråb, alle vil have hans respekt men ingen ved hvad han virkeligt laver eller hedder. Han har masser af penge og har venner både blandt rockere og millionærer. Han ses ofte med rockerboss Heino Behrens, han er stamgæst på Kasino og rygter går at han hænger ud sammen med Thorkil Kristensen, som alle ved er Aalborgs rigeste og mest magtfulde mand. Dette er den mand spillerne følger i fodsporet på. Alle har set ham, ”kender ham” og har set ham med Fabula, nattens konge og dronning, men der er ingen der kan komme denne enigmatiske skikkelse nærmere.

”ja jeg ved godt hvem du snakker om... ser ham tit... han hænger en del ud her”, ”bruger altid

rigtigt mange penge, har røven fuld af dem”, ”ham fucker men ikke med, han er farlig”, ”han hænger ud men Behrens, rockerbossen”, Hvad vil du ham...?”, ”han er en af de store drenge, har vist noget at gøre med ham Thorkil Kristensen”, ”han plejer at tage på kasino og bruge ligesom 100.000 kroner”, ”Jeg kan lade ordet flyde at I vil snakke med ham”.

Alle har noget at sige og alle vil virke cool og smarte, alle vil vise at de er en fandens karl.

Midt i alt dette er der gadens øvrige gæster, unge fyldebøtter, oversminkede gymnasiepigter, svenske forretningsmænd, techno freaks, rockere, hippier, unge, gamle, alle stive eller skæve af øl, hash og hårde stoffer. Alle vil snakke med kameraet, hilse familie og venner, nogle er endda villig til at gøre en ”ekstra” indsats for at komme til at danse for kameraet, eller ligefrem undgå det.

Dørmænd, pushere og rockere, prostituerede og andre kontakter som spillerne mener at kende i gaden er frit tilgængelige for dem, lad den fable, forestille og improvisere, gå med på deres forestilling om deres egen karakter. Informationerne er tilgængelige, og spillerne kan blive langsomt blive ført:

1: Til Heino Behrens der holder til på Fast Eddies pool hal der ligger i en parallel gyde til Jomfru Ane Gade, eller

2: Til kasino, hvor indflydelsesrige forretningsmænd og andre betydelige karakterer i Aalborg kan fortælle om Thorkil Kristensen og hans skødehund: ”Messias”. Her vil de møde Göran Üttevigson

- Heino Behrens... holder sig selvfølgelig til at holde øje med spillerne ved at have folk til at overvåge dem, men det vil uværgeligt komme til en konfrontation, hvor Behrens vil forsøge at redde sit skind ved at sælge ”Messias” og Thorkil Kristensen. Spillerne vil selvfølgelig have at vide hvorfor han har folk til at holde øje med dem, hvem ”Messias” er, hvad hans indblanding er og hvad det har med Thorkil Kristensen at gøre. Der vil sikkert være flere spørgsmål, og mange som Heino ikke kan svare på. Heino er først og fremmest bange for at flaskehalsen har peget på ham og at skæbnen nu har udset ham som offer. Han ved ikke hvad de andre har fået besked på af Svenskeren (og hvor mange af dem der er med), og kender kun til aftenens begivenheder gennem de folk der har overvåget spillerne. Han kan sagtens forestille sig at han kommer til at stå som syndebugken efter at ”Messias” slap væk fra spillerne i scene 1, og at han nu skal straffes for alle de gange han har beskyttet ”Messias”, eller lånt hans folk ud til ”Messias”. Det er jo altid rockerens skyld!

I denne kombination af frygt og selvopretholdelse, tilstår Heino hans gerninger, dvs. at han fortæller, at han har hjulpet ”Messias” og at de begge arbejder for Thorkil Kristensen. Men han fortæller ikke om svenskeren og hvad der ligger bag, for han er for bange til at bryde spillets regler. Han håber på at kunne slå en handel af med spillerne, og måske slippe for straf, hvis han fortæller dem at ”Messias” er Thorkil Kristensens lille skødehund. Han vil selvfølgelig også fortælle at spillerne sikkert kan finde dem i Hasseris på Thorkil Kristensens bolig. På denne måde håber han selvfølgelig at skæbnen viser ham en smule medlidenhed. Han nævner ikke William Strøby, af den simple grund at han ikke kender til ham. Han har aldrig haft noget med ham at gøre.

Hvad der er særdeles vigtigt i denne scene er at selvom Heino er bange spiller han rockerbossen over dem alle over for spillerne. Han omgiver sig med rockere og sikrer sig at have masser af folk omkring sig når han tager spillerne i audiens. Han vil stille, roligt og overlegent give sit tilbud om at sladre om de andres forbrydelse mod en lavere straf, og spillerne skal virkelig føle at det er ham der har magten selvom det egentlig er dem. Heino vil under ingen omstændigheder filmes. Heino kan ydermere fortælle dem at det som regel er ham og hans folk der er Thorkilds stærke arm, så de behøver ikke at frygte at Thorkild sender folk efter dem. De skal derimod være ret sikre på at de har

beviser nok imod ham hvis de går efter ham, for slipper han for tiltale er de så godt som færdige alle sammen. Det er ikke for sjov at Thorkild er en af Danmarks farligste mænd. Heino indvilliger selvfølgelig i at vidne i en retssag.

- På Kasino: Kasinoet er en imponerende opulent og luksuriøs bygning. Her morer de rige, smukke og berømte sig. Mange af forretningsmændene eller politikerne har været afpresset af Thorkil Kristensen og "Messias" og frygter dem, og vil derfor ikke på tv. Nogle roser dem, nogle hader dem, og nogen er for bange til at mene noget. På Kasino i VIP loungen sidder stjerneadvokat, eller det vil sige tidligere stjerneadvokat Göran Uttevigson. Han er småfuld og sidder og hænger i baren i en smoking der efterhånden er ved at være lidt krøllet. Han er en lidt kraftig mand, med halvlangt lyst hår, der normalt er sat i en sideskilling, men i dagens anledning hænger ned i panden. Han ser lidt usoigneret ud. Göran ligner en knækket mand. Göran var engang advokat for Thorkild Kristensen, men begyndte at få samvittighedskvaler. Da Thorkild fandt ud af dette sikrede han at Göran aldrig igen ville kunne få job i norden og blev anklaget for otte forseelser for pamperi, nepotisme, økonomisk svindel og falsk vidnesbyrd. Thorkild sikrede med andre ord at Göran aldrig igen ville kunne røre ham. Göran kan give spillerne en indsigt i hvor mægtig Thorkild er og hvad han er i stand til. Sammen med Kasinoets øvrige gæster skulle spillerne gerne oparbejde en sund frygt for Thorkild.

Antagonisterne

Dette er spillernes scene, og det er meningen at de skal kunne lave spontane interviews, overtage nye roller som fulde mennesker i gaden, spille en rig forretningsmand på kasino eller arbejde sammen og udspille sjove scener foran kameraet hvis de har lyst. De kan styre hvem og hvad de ser og har stor bestemmelse over scenen så længe det holdes inden for konteksten. Det kan selvfølgelig være svært at få spillerne til at hoppe ud af deres karakterroller og spille op til kameraet men prøv og start selv med at spille en eller anden fulderik, og drag en spiller med ind ved at lade ham være fulderikkens kammerat som han holder om skulderen og udveksler sjofelheder med. Men igen er det en fornemmelsessag, hvad spillerne har lyst til.

Er de mere til aktion kan man drage spillernes baggrund ind og lade opstå nogle konfrontationer og slagsmål, og lade Heino være sværere at komme i kontakt med, eller lade en af spillerne have en konflikt med en eller flere dørmænd.

Transformation

Spillerne ved efter denne scene lidt mere om hvem "Messias" er, ved at han arbejder sammen med Thorkil Kristensen og at Heino Behrens er involveret. Spillerne kan herfra tage til scene 5, hvor de kan få yderlige oplysninger om "Messias" og forhåbentligt finde ud af hvem han er, eller de kan drage mod afslutningen i scene 6.

Scene 5

Om scenen

Denne scene foregår i Aalborg øst hvor "Messias" har en bolig og hvor dele af hans fortid dukker frem. I denne scene indkredses hans identitet yderligere, vis ikke fastsat, og spillerne får et indblik i en modbydelig fortid, og et problematisk politisk dilemma. Scenen er en miljøbeskrivelse og et indblik i Aalborg anno 2012, og den mulige politiske skandale forstærkes i kraft af "Messias' " tilhørsforhold til den kommende justitsminister.

Rum

Scenen foregår i en lejlighed i Magisterparken, et 15 etagers betonkompleks i Aalborg øst. Blokken er et massivt monstrum der står i ensom majestæt ved en stor kridtgrav, med udsigt til eternit fabrikken.

I en lejlighed, lejet af Peter Jensen (et ikke nærmere beskrevet alias) har "Messias" sin bolig, et fristed han trækker sig tilbage til, for at skærme sig mod verden. Det her er stedet hvor han føler sig tryk.

Lejligheden er en mellemstor 2 værelses, med toilet og et lille køkken, der ligger i forlængelse af det største af de to rum. Persienser er rullet for de store panoramavinduer og hyller lejligheden i mørke. Der er selvfølgelig ingen post i postkassen idet Peter Jensen ikke eksisterer og i lejligheden er der ikke umiddelbart navne der kunne indikere hvem "Messias" er eller ser ud.

Det største af de to rum er en stue. Stilen er super minimalistisk med enkle IKEA møbler og futuristiske metallamper. På væggene hænger der store malerier i den fotorealistiske amerikanske genre, af smukke landskaber og idylliske bybilleder. Et kæmpe akvarium dominerer den ene væg, og store, smukke karper svømmer rundt deri.

I det mindste af de to rum står der en grå foton-seng op ad væggen til højre for døren, og et metalgråt skrivebord står under vinduet lige fremme. Skrivebordet er fyldt med stakke af tomme CD Rom'er, omhyggeligt stablet, og stakke af udskrifter af e-mails, bestillinger fra internetkunder, der afslører bestillinger af særlige numre der nok henviser til et katalogiseringssystem.

Væggen til venstre domineres af en stor abc reol fyldt med ringbind og bøger. Ringbindene indeholder flere udskrifter af bestillinger med ordrer numre, og bøgerne tæller tungere politisk-, historisk-, psykologisk- og filosofisk- litteratur. På væggene hænger der ægte malerier af romantismens malere, billeder af idylliske skovsøer, kronhjorte og mennesker forædlet med penslens magi.

I hjørnet af rummet står et computerbord med en computer på. Computeren står tændt og er en ad de mange serverer som er nerven i "Messias' " internethandel. Skærmen står og summer, den er på stand by. Aktiveres den afsløres et baggrundsbillede af en smuk kvinde (Annika Keiser Kamp, det sidste billede før hun tog til England) og der er lagt password på pausebilledet og i bios hvis man prøver at genstarte den. Brugernavnet er "Messias" og password er Annika. På selve computeren ligger alt begribeligt og ubegribeligt internetkriminalitet og smuds, Messias' arkiv med ordrer numre, og en netbank opkobling til en privat bank der administrerer Messias' økonomi.

I et lukket domæne med samme password og brugernavn, ligger Messias' regnskab, der viser indtægter fra internetkunder over alt i verden og udgifter til bl.a. Heino Behrens for visse opgaver, adskillige transaktioner med Thorkil Kristensen og udgifter til... William Strøby, for overvågningsopgaver (dette er for spillerne første gang William sættes i forbindelse med de tre

andre). Kontoerne står som tilhørende Peter Jensen og man kan se at Internethandlen er et millionforetagende. Man kan begynde at ane sammenhængen, mellem "Messias", Heino Behrens, William Strøby og Thorkil Kristensen, som den er beskrevet i appendiks 1: aktørerne.

Der er dog to biblioteker på computeren der skiller sig væsentligt ud:

- Det ene er et bibliotek der indeholder materiale om Karsten Kamp, den kommende socialdemokratiske justitsminister, ret hadefuldt materiale. Der er billeder hvor der er tilføjet nogle ting, såsom horn og hale, billeder med Karsten Kamp der bliver lemlæstet på det groveste og billeder hvor han brændes og hænges.
- Det andet Bibliotek til Annika Keiser Kamp er en ren kærlighedserklæring: digte (både smukke og seksuelle), billeder (med og uden tøj), idylliske filmoptagelser af hende der er ved at skifte tøj og er i bad. Optagelser fra da hun var yngre.

Tid

Scenen kan forgå på et næsten hvilket som helst tidspunkt i løbet af aftenen, og må gerne være et pusterum for spillerne, hvo de ikke konstant er oppe på tærerne med kamera og problemer. Her er mulighed for at lave en rigtig stille og gennearbejdet transmission om en Skyggetilværelse...

Aktører

Der er ingen aktører i denne scene, men spillerne kan selvfølgelig spørge naboer om de kender til beboeren i lejligheden.

"Pæn ung mand... og pæn i tøjet", "Altid stille, ingen larm derfra... man ser ham næsten aldrig", "Ingen gæster... ja eller kun hende den yndige pige han har haft med et par gange.. sød lille ting ...", "dog en lidt stor overarm", "hvordan han ser ud... ja sådan ret almindelig, slank, omkring de tredive, lyst hår... ja det er det".

Antagonisterne

Spillerne kan bruge tiden til at gennemsøge lejligheden og spørge folk ud. Ideen er at de skal finde Computeren og forsøge at komme ind i "Messias" computer. Arran Mosuk kan måske identificere kvinden som Annika Keiser Kamp ud fra billedet på computeren, idet sagen om hendes forlovedes død var i fjernsynet, de kan evt. udspørge Fabula (scene 3) om hvem hun er. Fabula ved det ikke, men har hørt Nicolai sige navnet Annika i søvne.

Transformation

Spillerne kan ud fra oplysninger i tidligere scener og denne komme videre. Det er op til dig som spilleleder at bruge denne scene til at regulere spillernes oplysninger. Har de nok oplysninger, skal der ikke rigtigt være noget håndgribeligt på computeren, har de ingen skal der være en del.

Scene 6

Om scenen

I denne scene skal spillerne konfrontere Thorkil Kristensen og "Messias". Men inden konfrontationen dukker William Strøby op og afslører hans indblanding i sagen og Svenskerens spil. Dilemmaet skulle gerne være spillerne indgangsvinkel til konfrontationen og styre hvordan de vil slutte opklaringen af på direkte tv.

Rum

Scenen foregår i og omkring Thorkil Kristensens luksus villa i Hasseris. Huset er et stort tre etagers hvidt hus i stil med det hvide hus, med søjler ved hoveddøren, balkon etc. Huset er rigt møbleret og udsmykket i tidens mode og med en moderigtig blanding af moderne og klassisk kunst. Skab selv ud fra denne skitse et billede af den perfekte scene til et skæbnesvangert opgør.

Tid

Scenen foregår som den sidste i fortællingen og vil afslutte fortællingen, enten på en god, dårlig eller virkelig mystisk måde. Scenen kan være kort, lang alt efter hvor meget tid spillerne skal have til at afgøre hvem, hvad og hvorfor i forbindelse med mysteriet, spillet, de fire aktører og ikke mindst hvor meget af det der skal direkte på tv.

Aktører

I huset befinder sig "Messias" alias Nicolai Keiser Kamp, og Thorkil Kristensen. Nicolai har søgt tilflugt hos Thorkil Kristensen efter at spillerne brød ind i seancen (scene 2), fordi han frygtede at flaskehalsen pegede på ham. Thorkil Kristensen sidder i sit slot og håner skæbnen fordi han føler sig urørlig. Godt nok kan svenskeren tvinge ham til at gøre bestemte ting i hans lille spil, men Thorkil tror at intet kan røre ham og hans imperium, for han har penge nok og alle kan købes. At Heino har svigtet ham er bare en lille bagatel, en bagatel der har fået Thorkild til at stationere 4 svært bevæbnede bodyguards i huset.

Thorkils reaktion er først og fremmest et forsøg på at komme ud af det, mens Nicolai vipper lidt mellem apati, anger eller fuldstændig psykose hvor han er klar til at dræbe spillerne.

På vejen hen til Thorkil Kristensen vil spillerne blive kontaktet af William Strøby. William vil ikke spille med mere, og har tænkt sig at fortælle spillerne alt hvad han ved for forhåbentligt at få en ende på det her. (Denne scene kan også udspilles hvis spillerne opsøger William på hans kontor inden de tager ud til Thorkil).

Williams indblanding vil højst sandsynligt være en overraskelse for spillerne og vil forhåbentligt få dem til at ændre syn på visse ting. William vil fortælle, at alt det her er et spil, han ved ikke hvordan det hele hænger sammen, men det er et spil kaldet ... den som flaskehalsen peger på, et spil der styres af en person ved navn svenskeren. William kan kort opridse hans egen, "Messias'" og Thorkil Kristensens forbindelse i fortiden og hvordan William tror, at de hver i sær på en eller anden måde er i svenskerens magt. William ved ikke hvordan, men han er efterhånden sikker på at de alle tre er med i spillet. Han har en ide om at der en mere med i spillet, men ved ikke hvem. William er træt af det hele og vil ud. Han ved han har gjort noget forkert, det er noget lort, det har han indset, men svenskeren holder ham i spillet. Han er klar til at tage sin straf (og i modsætning til Behrens prøver han ikke at slå en handel af med spillerne).

Sidst men ikke mindst er svenskeren til stede i huset denne skæbnesvangre aften. Han er til stede og Thorkild ved at han er der, men han kan ikke finde ham. Svenskeren er som et spøgelse der bebuder en skæbnesvanger aften, som en jury på denne dommens aften. De fire bodyguards er der egentligt for at beskytte Thorkild mod svenskeren, for mod spillerne vil de ikke trække våben, da det ser skidt ud på tv. Svenskerens tilstedeværelse har gjort Thorkild lidt nervøs, men han holder facaden. Hven svenskeren er, hvad han vil og hvad han gør, er op til spillerne og ikke mindst dig som spilleder. Svenskeren er skæbnen der denne aften har valgt at drage spillerne ind i spillet og hvilken form denne har er dig frit for. Han kan være en skæbnens figur der fører de usynlige tråde, han kan være en insider fra det svenske politis efterretningstjeneste, der ingen beføjelser har i Danmark og derfor må spille dette spil for at få ram på Thorkild, han kan være en rival, en tidlige kompagnion, ham kan også være en person fra de fires baggrund, det kan sågar være en agent bestilt af Merssias' søster, drevet til hævnægerrigt vandvid af hævnløst. Måske kan søsterens tidl. forlovede været stået op af graven, eller måske slet ikke være død. Slutningen er overladt til dig og spillerne i fælleskab.

Antagonisterne

Spillerne skal efter en samtale med William Strøby beslutte sig for hvordan de griber sagen an, og hvor meget der skal frem på åbent tv. Derefter skal de konfrontere Thorkil Kristensen og Nicolai Keiser Kamp, og i denne konfrontation skulle de forskellige spilleres motiver gerne blusse op, for Thorkil Kristensen er en magtfuld mand, og ham er mere end villig til at sælge ud til spillerne for at slippe ud af suppedasen. Og hvad de vil gøre i forhold til svenskeren?

Transformation

Fortællingen afsluttes med en slutprolog, direkte i tv fra journalisten, der skal slutte programmet NeXus af med en tale, hvor aftenens afsløringer eller tilsøringer fremlægges og resultaterne af undersøgelsen klarlægges.

Appendiks 1: Aktørerne

William Strøby

William er 37 år gammel, født 1975 og opvokset i Åbybro, en mindre by nord for Ålborg. Som enebarn i en middelklassefamilie voksede han op med den ide at han var verdens naturlige centrum, og gik tingene ikke som de skulle, begyndte han bare at brokke sig og vupti, så stod hans forældre på hovedet for at gøre alt godt.

Lad os bare fastslå at William ikke var nogen engel og ej heller et bogligt geni, men han havde et vist flair for at få folk til at gøre som han ville, subtilt at manipulere med sine omgivelser og opnå et ganske tilfredsstillende resultat.

Videregående uddannelse blev det ikke til, men et smut omkring dronningens livregiment i Nørresundby, og en efterfølgende befalingsmandsuddannelse i Sønderborg gav ham en ide om hvad han skulle og ville.

Han flyttede til Aalborg i en lille lejlighed i Ø-gadekvarteret og kom på bistandshjælp. Ved siden af aktiveringen i haveservice puslede han med computere og eksperimenterede lidt med at tage billeder. Han blev en ivrig formidler af illegal software og fandt også et forum for salg af billeder, vel at mærke billeder taget uden offerets tilladelse. En af de ivrigste net-brugere af dette forum var en gut kaldet "Messias", der var kendt for at kunne skaffe alt på nettet.

Pengene blev brugt i Jomfru Ane Gade og mange af Aalborgs mindre beværtninger såsom Langelinie, Kanal Caféen og Gøgler-båden, og mere end en etnisk prostitueret kunne takke William for sin fortsatte eksistens.

Det var på denne måde at han oprettede net detektivbureauet "Get'em" hvor han tilbød sine tjenester anonymt. En guldgrube ikke mindst fordi hans kunde ofte var af den lyssky og godt betalende klasse, såsom finansgiganten Thorkild Kristensen. William tjente kassen på at lure på Thorkilds forretningsforbindelser for derefter at afpresse dem.

Men William blev for grådig. Han mistede fuldstændig overblikket og antallet af folk der blev røvendt og bestukket oversteg langt antallet af tilfredse kunder og en dag for 10 år siden stod han der, svenskeren med den lange mørke jakke, arret over venstre øje og det fedtede sorte hår der indrammede et aflangt, blegt ansigt. Sagsmappen svenskeren havde, var mile lang og meget komprimerende, og blev den afleveret på politigården kunne William snildt stå til 10-12 år. Men ikke nok med det, svenskeren vidste ting om William ingen vidste, og havde en aura af urørlighed og skæbnesvangerhed over sig.

Men svenskeren var åbenbart ikke interesseret i at fælde William, han havde et helt andet forslag, et spil kaldet... den som flaskehalsen peger på.

Nicolai Keiser Kamp

32 år, født 1980 i Hasseris, søn af den socialdemokratiske folketingsmand Karsten Kamp. Nicolai er indbegrebet af en rigmandsunge: Mors lille øjsten, forkælet, ødelagt og uden et moralsk ben i kroppen. Nicolai er eneste søn af Karsten Kamp og Gitte Keiser, tidligere model og mediekonsulent for Aalborg kongres og kulturcenter, og har en 3 år ældre søster, Annika Keiser Kamp.

Nicolai var et vidunderbarn i skolen, læste perfekt i en alder af 5 år og konstruerede sine egne Lego Technics motorer i en alder af 7 år. Men han var også en hyppig besøgende hos skolepsykologen på klostermarkskolen, for som der stod i rapporten:

... Nicolai viser en udpræget mangel på indlevelse og empatisk kontakt med de andre børn, og lader til at have et usundt forhold til især pigerne...

Sagen blev selvfølgelig undersøgt og afsluttet efter skolepsykologens noget forhastede udmelding om mistanke om moderlig incest i hjemmet, hvilket da også kostede ham hans stilling, især fordi Karsten Kamp var en meget stor bidragsyder til skolens renovering og en fremtrædende politiker. Efter dette fik Nicolai undervisning i hjemmet indtil han var klar til gymnasiet.

I en alder af 12 år udviklede han et sygeligt kærlighedsforhold til sin 15 år gamle storesøster, som han yndede at udspionere når hun solbadede eller gik i bad. Han begyndte at filme hende og senere hendes veninder med sit nye, håndholdte videokamera og opbyggede efterhånden et ekstensivt bibliotek af VHS bånd, Et bibliotek der gennem årene blev større og større og kom til at indeholde billeder og videoklip af hele familiens bagside, søsterens kærester, moderens elskere og elskerinder, søsterens veninder, sammen, og med deres kærester, de store drenge der tæver søsterens kærester og meget, meget mere.

Fik hun kærester sørgede han for at opsnappe deres breve og ændre dem, og sørgede for at lade forkerte informationer sive til kæresterne. Jalousien drev ham endda til at lokke ældre fyre til at tæve søsterens kærester, mod at de fik lov at kopiere videobåndene af søsterens veninder, men aldrig af søsteren selv.

Nicolai var et stille geni, fremtrædende medlem af Aalborg skak klub, mønsterelev i gymnasiet og en ivrig bruger af Internettet. Han fik Thorkild Kristensens legatet for højeste gennemsnit på Hasseris gymnasium og fik automatisk stillet an studieplads til rådighed på Aalborg.

I atten års fødselsdagsgave fik han udover et kørekort og en ny Audi, et digitalt kamera, en meget stor Computer og en del medieudstyr for at forberede ham på det videregående studie som civilingeniør med speciale i global kommunikation. Men dette udstyr blev også bestemmende for hans fremtidige virke som "Messias".

Nicolai fik en lejlighed på Vesterbro i studentergave og derfra begyndte han at handle med billeder og videoklip på nettet. VHS biblioteket blev til et digitalt bibliotek og nu blev hele samlingen udbudt på nettet, og Nicolai antog identiteten: "Messias". Gennem dette forum fik Nicolai kontakt til William Strøby, som han ofte bestilte til at udspionere søsteren og chikanere hendes kærester, men Nicolai havde også brug for nogen der ikke stoppede ved chikane og sådan fik Nicolai kontakt til Heino Behrens, HA bossen i Aalborg. "Messias" blev en del af rockerens kontakter så længe Heino fik et solidt afkast af Internet forretningen. På dette tidspunkt flyttede "Messias" ud i Magisterparken.

Da Nicolais søster blev forlovet bestilte "Messias" en absolut gennemtævnning af søsterens forlovede, en episode der uheldigvis endte i drab, hvorefter søsteren flyttede til England. Hun har

ikke siden haft kontakt til familien.

Nicolais aktiviteter blev mere og mere ekstreme og i samarbejde med rockermiljøet begyndte han produktionen af pornofilm, snuff film og blev storudbyder af børneporno, indtil den dag for 8 år siden, svenskeren stod i hans lejlighed en dag han vågnede. Sagsmappen var alen lang og oplysningerne komprimenterende. Svenskeren var maskeret og kun den ildevarslende stemme lød og Nicolai vidste at denne person på den ene eller anden måde kunne afgøre hans skæbne og fra nu af måtte Nicolai deltage i svenskerens spil: ... den som flaskehalsen peger på.

Heino Behrens

Heino Behrens er 43 år gammel, født 1969 i Kærby i Aalborg. Han er søn af hjemmeværns Major Phillip Behrens og rengøringskone Maria Behrens, og voksede op som enebarn i den lille søvnige bydel.

Hver dag efter skole gik han ned i Kildeparken der lå lige ved siden af den lille Kærby-skole og så på de folk der gik igennem og ikke mindst de folk der opholdt sig i kildeparken. Om sommeren var der masser af sommergæster der solbadede, om vinteren forhutlede skikkelser på vej på banegården, men altid var der en lille flok bumser der holdt til i Kildeparken. Alkoholikere, narkomaner, hjemløse og prostituerede huserede i den idylliske park som en orm ved æblets kerne.

Om aftenen gik han hjem til den pludrende og forsørgende mor og den strenge, voldelige far, der troede på en håndfast opdragelse med livremmen som værktøj.

Som alle andre unge gik Heino om bag skolens cykelskur for at ryge, men i stedet for at ryge smøger med kammeraterne, røg han tjald med de hjemløse, og når kammeraterne drak sig stive til skolefesterne, skød Heino metadon med narkomanerne i kildeparken.

For Heino var flokken i kildeparken og ikke mindst pusheren "Kedde" familie. Det var her Heino søgte hen, og her fandt han altid folk der lyttede, troede på ham og støttede ham i tykt og tyndt.

Heino blev selv pusher i en alder af 14 år og startede med at sælge til slænget der begyndte at hænge ud med den hårde, indelukkede dreng, og rykkede 2 år senere ind i Jomfru Ane Gade.

Heino begyndte mere og mere at involvere sig i det hårde miljø fra Grønlandstorvet i Aalborg Øst og ikke mindst Nørre Uttrup og Lindholm slænget, og snart var der samlet en klike omkring ham, en gruppe legendarisk og frygtet for deres sorte jakker og deres nådesløse hærgen gennem gaden. Deres kodeks var ubetinget loyalitet til hinanden, og deres kamp mod omverdenen havde næsten karakter af krig. Systemet og gammelmandsvældet var fjenden og våbnet var sammenhold.

Denne gruppe af unge ledet af Heino blev prospekts under HA og snart var de en etableret del af det Ålborgensiske rockermiljø, en status der blev slået fast da Heino deltog i masseopgøret med Bull Shit på Hjallerup Marked.

Fra da af vidste alle at Heino var den næste general i Ålborg, og titlen kom da også efter utallige år med rockeropgør, fejder over salgsterritorier og kampe med den voksende østeuropæiske indflydelse. En stor del af æren for Heinos succes lå også i samarbejdet med finansfyrsten og bagmanden Thorkil Kristensen, der finansierede mange af Heinos handler, og til gengæld havde rockernes beskyttelse.

Heino blev også den general der første rockerkriminaliteten ind i den moderne æra, idet HA'erne kom på nettet. Våbenhandel, ejendomshandel og en stor del af kontrollen med de erhvervsdrivende i Ålborg kørte over nettet, og igennem en enigmatisk skikkelse ved navn "Messias" kom de mere lysky og hårde forretninger ind i billedet: Hård porno, prostitution og snuff.

Heino vidste hvad der foregik men billigede det ikke, men han kørte efter princippet: frihed er enhvers ret, men han skal fandme selv forvalte den, ellers så skal jeg nok gøre det for ham, og i øjeblikket var der en del af rockerne der brugte denne frihed til at producere ting til "Messias" på nettet, og så længe de kunne administrere det, skulle han ikke blande sig. Men det skulle han nok have gjort...

En dag stod han der, svenskeren med en mappe fuld af Heinos skeletter, ikke bare oplysninger der kunne sende ham i spjældet, men også kunne blive hans endeligt i miljøet. Stemmer fra fortiden gav genlyd i svenskerens stemme og Heino vidste med et at han intet kunne gøre. Nu kunne han

revurdere sin opfattelse af ansvar i svenskerens spil: ... den som flaskehalsen peger på.

Thorkild Kristensen

Thorkild Kristensen er 59 år gammel, født i 1953 i Ålborg. Han er et rigtigt bysbarn, og en geschæftig en af slagsen. Som ung startede han med at sælge limonade, gå med aviser, hjælpe cykelhandleren og samle papir og flasker til genbrug.

Han vidste fra ganske tidlig hvad han ville være, for som han sagde: ... Har man penge er alt muligt. Og det kom til at passe.

Efter realskolen og gymnasiet blev han uddannet revisor på det kontor han havde arbejdet som bud for hele sin skoletid, og i direktøren memoirer står det med et svagt anstrøg af stolthed nævnt, at den unge økonomiske Thorkild pralede af en formue på 20.000 kroner hvilket er en del for en 18 år gammel knægt i 1971.

Thorkild var et talent uden sidestykke og så ville han arbejde, en kombination der gjorde ham til partner i en alder af 28 og ene ejer af firmaet i 1981 efter af de to andre partnere døde i en flyulykke på vej hjem fra Færøerne.

Sideløbende med dette var Thorkild blevet en ivrig børsspekulant, og jonglerede rundt med sin opsparing der allerede på dette tidspunkt havde nået en størrelse der var svær at definere. Som direktør for et af Ålborgs største revisorfirmaer og storaktionær i flere blomstrende virksomheder, stiftede Thorkild selskabet Thorkild Kristensen A/S, en multikoncern der skulle få en afgørende betydning for Ålborgs fremtid.

De næste 10 år bød på en rivende udvikling hvor Thorkild gik fra at være betydningsfuld til altafgørende for Ålborgs industri, finans- liv og ikke mindst lokalpolitik. Fagforeninger, kreditforeninger, banker, forsikringsfirmaer, statsstøttede projekter, tvind skoler, parallelimport, skatteunddragelse, bestikkelse, afpresning, mafiavirksomhed, trusler, politisk manipulation, valgfusk, pamperi, og meget meget mere blev hverdagen for en mand der vidste hvad han ville være: Ålborgs rigeste, og mest indflydelsesrige mand. Han var et rigtigt bysbarn, Ålborg var hans by, nu i bogstaveligste forstand.

Detektiven William Strøby var en af de folk han brugte meget til at skaffe beskidte informationer om konkurrenter og politikere og William blev betalt godt.

Thorkild Kristensen fonden delte legater ud til lovende unge mennesker der blev sikret plads på universitetet, en ordning Thorkild havde sikret fordi han havde en aftale med Siemens om at skaffe dem særligt dygtige ingeniører og IT folk. En af disse var den unge Nicolai Keiser Kamp, der dog viste sig at være lidt ustabil. Derfor blev han holdt ekstra øje med, og da Nicolai startede sin karriere som "Messias", sørgede Thorkild for at vaske sine fingre rene og kun handle med "Messias" gennem William Strøby og Rockerbossen Heino Behrens, der stod for Thorkilds tæskehold. "Messias" blev en enigmatisk men vigtig brik i Thorkilds jerngreb om Ålborg, og med den overvældende succes af hans nyeste projekt, IT fyrtårnet var almagten i Ålborg sikret.

Der er intet i Ålborg Thorkild Kristensen ikke har fingrene i. Han ejer Ålborg Kultur og Kongrescenter, han finansierer personligt borgmester Viggo Boesens kampagne og har alle de andre lokalpolitikere på hans lønningsliste. Han har sin højre hånd siddende i retsudvalget på Christiansborg og har så store bunker snavs på politimesteren og hans folk, at Schlüter, Nixon og Thatcher ville fremstå som en rene skoledrenge. Han ejer mere eller mindre Jomfru Ane Gade og de kreditforeninger der låner penge til dem der har ejendomme i Gaden er hans.

Men så kom han... svenskeren, en aften midt i det kreative regnskab stod han bag Thorkild og viskede ham et enkelt ord i øret, og Thorkilds hjerte stoppede og Thorkild så sit liv passere revy.

Han kunne ikke få vejret og han mistede følelse i hele kroppen. På et sekund så han sit livsværk flimre for øjnene af ham. Så fremlagde svenskeren sit forslag og Thorkilds hjerte gik i gang. Afmægtig så Thorkild på Svenskeren og vidste at han var i hans vold. Han var tvunget til at spille svenskerens spil: ... den som flaskehalsen peger på. Hans chance lå måske i at han var en mester i at bøje spilleregler.

Appendiks 2: Tid og rum

Her følger en beskrivelse af det rum fortællingen foregår i. Du skal som spilleleder ikke føle dig bundet af denne beskrivelse men bruge den som inspiration og som en reference hvis du ikke er særligt kendt i Aalborg. Fortællingen finder sted i Aalborg, d. 3. september 2012 om aftenen fra klokken 20.00 til 02.00.

Aalborg

Byen er op gennem de seneste 10 år vokset og har slået sig fast som Danmarks fjerde største by efter København, Århus og Odense. Byen lever på en eksploderende vækst i højteknologisk know-how og kommunikationsudstyr. Byen ligger ved Limfjorden, der som en kile splitter Aalborg fra sin største forstad Nørresundby, en skel der ikke kun er fysisk. Byen er en underlig blanding af provinsielle særheder og et strejf af storby, og fejden over fjorden er en glimrende illustration af, at tiderne ikke har rokket fundamentalt ved den nordjyske opfattelse af dem selv og andre.

Bybilledet er præget af et stærkt trafikeret og meget kompakt centrum. Arealmæssigt ikke særligt stort og nærmest latterligt i sammenligning med de rigtigt store byers centrum, men alt er placeret her, og det er dette faktum der giver Aalborg et pust af storby. På et areal af ca. 2 gange 2 kilometer ligger der 2 gågader, et bus-knudepunkt, 20 hoteller og vandrehjem, omkring 100 restauranter og spisesteder, ca. 30 diskoteker og et par værtshuse. Dette er især takket være fænomenet jomfru ane gade, der ligger som en syndens rede i den ene af de to gågader, Bispensgade. Alene i jomfru ane gade ligger der næsten 20 diskoteker og en håndfuld restauranter, og i en radius af 500 meter ligger der yderligere 10. Fra torsdag aften til søndag morgen er Aalborgs pulserende hjerte, med tusinder og atter tusinde besøgende, både fra Aalborg, fra resten af landet, og turister der har hørt om stedet.

Uden om centrum er byen delt op i bydele, med hver deres distinktive miljø. Umiddelbart øst for centrum ligger Vejgaard, der går over i et område generelt refereret til som Aalborg øst, en ikke særlig veldefineret geografisk zone, der indbefatter Grønlandshavnen, universitetet og Grønlandstorvet. Til trods for at Vejgaard primært er et villaområde, er Vejgaard kendt for at være et skidt sted. Der har været store problemer med ungdomskriminalitet og hærværk, og det er især i denne del af byen at man finder roden til de såkaldte weekend junkies, velhavende middelklassebørn der er på stoffer i weekenden. Aalborg øst er berygtet som barakbyen, selvom dette langt fra er tilfældet. Aalborg øst er nok det billigste sted at bo i Aalborg fordi det er uattraktivt, og de store betonkomplekser på grønlandstov og magisterparken hjælper godt til. En stor del af indvandrerne i Aalborg bor i Aalborg øst og dette er i manges øjne med til at forstærke bydelens rygte og dårlige fatning, men sandheden er at et nyt miljø er ved at udvikle sig i bydelen. Ungdomsklubber og aktivitetscentre blomstrer op og gør bydelen til et sandt multikulturelt mekka. Mange af de nye kunstnere, især anden og tredje generationsindvandrere er blomstret op her, og det er ikke forkert at sammenligne visse dele af bydelen med Christiania, et sted der umiddelbart virker fattigt, men blomstrer under den krakelerede betonskal.

Syd for centrum ligger Kærby, et lille søvntigt villa kvarter, og længere sydpå kommer skalborg, en bydel domineret af store butikcentre og virksomheder. Dette område er efterhånden blevet opslugt af institutionen city syd, et kæmpe forretningskompleks med storcenter nord, en overdækket center med knap 100 butikker hvoraf den ene er Bilka, som drivkraft.

Vest for centrum ligger vest-byen, et lige så udefinerbart område som Aalborg øst, men alligevel, en

karakteristisk område for en hver Ålborgenser. Bydelen er gammel og store dele af den er forfalden. Kender man virkeligt Aalborg ved man at det er her og ikke i Aalborg øst problemerne er.

Kriminalitet, hærværk og forfald er fremherskende i denne del der mere og mere kommer til at ligne Københavns Nørrebro og Istedgade. Lidt syd for vest-byen, mellem denne og Kærby/skalborg ligger Hasseris, byens rigmandskvarter. Dette er cremen af de rige der bor her.

Rent æstetisk præges bybillede af en voldsom renovation i midtbyen der får byen til at glitre som et højteknologisk vidunder, men i gyderne og i periferien dukker det gamle Aalborg op, med dets gamle bygninger, klostre, gyder og små værtshuse og spillebuler. Graffiti og tags præger murene i gårde og gyder og på bagsiden af de flotte glashuse. Aalborg er heller ikke gået forbi når det gælder indvandring, men der er stor forskel på befolkningsgrupperne. Nordjyderne vil gerne have orden på tingene, forandring nager dem, og det er dette faktum der er afgørende i indvandrer debatten. I centrum ligger Frederikstov, og her er der de sidste 20 år flyttet en del somalier ind, der har dannet deres egen kultur med klubber og kirker. Dette er blevet en fast del af bybilledet og de fleste Ålborgensere ser dette som helt naturligt, fordi det er noget de kan forstå. Der imod slår den provinsielle mentalitet for alvor ind, når det gælder de mere rodløse eller midlertidige invaderer. Derfor er der en stor spænding og grobund for racisme i byen, når det gælder indbyggerne i de to flygtningelejre der ligger i byen, og en manglende forståelse for den kulturelle vækst der er i Aalborg øst.

Vi har vedlagt et kort over byen, og til hver af scenerne er der billeder af de brugte locations. God fornøjelse.

IT fyrtårnet

IT fyrtårnet er Ålborgs stolthed og kendetegn anno 2012. Det er et kæmpemæssigt IT byggeri på holmen i Nørresundby ud til Limfjorden. Giganter såsom Nokia, Siemens, Microsoft og Orange har bygget store IT flagskibe på denne holm, og er blevet en integreret del af Ålborg universitet. Universitet er blevet udliciteret til private firmaer og kører nu som et aktieselskab, hvor de store IT firmaer designer uddannelserne efter behovet.

Fyrtårnet, som det er blevet kaldt grundet den fyrtårnseffekt det har på det industrielle landkort. Projektet har markeret Ålborg som en af de førende industribyer i Danmark.

Ålborg universitet står bl.a. for sær produktion i forbindelse med det europæiske rum-program. En af hovedaktionærerne i foretagendet er initiativtager Thorkild Kristensen, mens de andre aktionærer er europæiske finansgiganter.

NeXuS

“The Orange Network prime time, online, live crime show! Tonight only at Orange Network, we make you see each other, we are the European channel, the future brought to you to day...”

Orange Network er Europas nye store tv station der sender i alle EU lande med de nyeste nyheder og de mest banebrydende koncepter. NeXuS er Orange Networks store flagskib, et program der sendes fredag aften i den bedste sendetid, fra 20.00 til 02.00 (alt afhængig af tidszone men dette er tidspunktet i Danmark) og genudsendes søndag aften 20.00 i en redigeret udgave med alle højdepunkterne. Programmet følger live opklaringen af kriminalsager i hele Europa samtidig og

programfladen skifter fra et studie i det enkelte lands hovedstad (København i Danmark), hovedstudiet i Paris hvor det hele koordineres i Paris, til direkte tv fra NeXuS' udsendte medarbejdere i de enkelte lande. Programmet sendes i alle lande, med en redaktion i hvert land, og en del af programmets succes skyldes at man kan følge opklaringer i flere forskellige lande samtidig og oven i med den digitale satellit modtager specifikt kan gå ind og vælge hvilken opklaring du ønsker at deltage i. Der er særlige temaaftner som fx bandekriminalitet, voldtægt, international svindel, IT kriminalitet etc.

Det er et kæmpe medicirkus der har taget Europa med storm.

Danmark anno 2012

En lille note til Fusionsuniverset anno 2012. Det centrale i forståelsen af, hvordan dette scenario fungerer, er at der er kommet en udliciteringsaftale med politiet, eftersom at korpset er blevet overbebyrdet. Regeringen har givet politiet beføjelser til at udlicitere opgave op til manddarab til privatdetektiver. I disse sager har detektiven samme beføjelser som en betjent, og kan ikke forvente anden opbakning end det han selv har ansat. Det er en sådan udlicitering at Arran Mosuk arbejder under i sagen om messias. Dergor kan spillerne ikke rende til politiet efter hjælp med mindre de har stensikre beviser for overlagt mord. Men det gør også at spillerne kan benytte sig af arresten på Aalborg politigård og politiets arkiver over fingeraftryk og kriminalsager. Det er selvfølgelig med forbehold fordi der er en del beakrati forbundet med dette.

Appendiks 3: Oversigt

Scene 1: Havnen

Stikord	: Spillerne mødes, introduktion, møde med William Strøby.
Rum	: Havnen i Aalborg d.3. september 2012, klokken 20.00.
Aktører	: Privatdetektiv William Strøby (giver spillerne oplysninger).
Bipersoner	: ingen.
Transformation	: Spillerne henvises til Club Neuclear og Messias.

Scene 2: filmsættet

Stikord	: Spillerne afbryder Messias i optagelse af film med borgmester.
Rum	: Gyde parallelt med Jomfru Ane Gade, gammelt Diskotek.
Aktører	: Messias (flygter).
Bipersoner	: Borgmester Benny Jægerskov (gimp suit), narkoluderen Frida, Trækkerdrengen Ulrik (forslået), Jønne den rigtigt grove karl.
Transformation	: Ulrik og Frida er hyret på Gøgler-båden, Jønne er HA'er.

Scene 3: Gøgler-båden

Stikord	: Spillerne på Gøgler-båden for at finde oplysninger om Messias.
Rum	: Gøgler-båden, værtshus i centrum.
Aktører	: Ingen
Bipersoner	: Fabula (drag-queen og Messias' elsker), Viggo Pedersen (ejer), En langturschauffør, 2 værftsarbejdere, 4 kåde unge mænd, 3 svenske forretningsmænd, 2 russiske prostituerede, Gubbi og svederen (to af Heinos rockere), et par strippere.
Transformation	: Fabula fortæller om Jomfru Ane Gade/kasino, samt lejligheden. Messias hedder Nicolai, Heino holder øje med spillerne. Fabula nævner Göran Üttevigson.

Scene 4: Jomfru Ane Gade

Stikord	: Spillerne følger i Messias' fodspor. Frit rollespil med kamera og Folk i gaden. Improvisation.
Rum	: Jomfru Ane Gade og Kasino. Samt Fast Eddies pool hal (Heino).
Aktører	: Heino Behrens (Hells Angels boss), Göran Üttevigson.
Bipersoner	: Dørmænd, pushere, mennesker i gaden, rige folk på kasino. Rockere på fast Eddies pool hal. Spillerne overtager styring Ved at bruge kameraet. Frit spil.
Transformation	: Heino Behrens bryder sammen og fortæller om ham, Messias og Thorkil Kristensen, information om Messias, information om Thorkil og Thorkils bolig i Hasseris.

Scene 5: Lejligheden

Stikord	: Spillerne finder Messias' lejlighed, og finder måske ud af hvem han er.
Rum	: En lejlighed i Magisterparken (står som Peter Jensen)
Aktører	: Ingen.
Bipersoner	: Beboere i Magisterparken. I kulisserne Karsten Kamp og Annika Keiser Kamp (far og søster).
Transformation	: Computeren afslører forhold til søster og fader, samt regnskab og Internetaktivitet. Ingen navne, men spillerne kan regne det ud. Spillerne finder oplysninger om Karsten Kamp, kommende justitsminister. (brugernavn: Messias, password: annika)

Scene 6: Thorkil Kristensen

Stikord	: Spillerne konfronterer Thorkil og Messias, men snakker først med William.
Rum	: Thorkil Kristensens kæmpevilla i Hasseris.
Aktører	: Thorkil Kristensen, Messias (Nicolai Keiser Kamp), William Strøby.
Bipersoner	: Ingen
Transformation	: Hvordan håndtere spillerne situationen, bringes svenskeren på banen, Afslutning på fjernsyn. William fortæller om spillet.

ARRAN MOSUK - PRIVATDETEKTIV

Gnisten springer fra stenen med et højt smæld, og forvandles på et øjeblik til en fuldvoksen, klar flamme, først gul, så hvid og endeligt blå. Varmen får dig til at misse med øjnene, genskæret i den mørke forrude blænder dig kort, blander sig med lysene fra de modkørende biler, vejen foran dig opløses i et gulligt, blegt, skærende lyshav. Flammen slukkes, og gløden fra smøgen oplyser dit ansigt, så du igen kan se dig selv i øjnene. Vejen aldrig bliver den samme.

Bilens svage, monotone brummen blander sig med musikken i radioen og gør dig afslappet. Du betragter dig selv i bakspejlet, du trænger til at blive barberet, og forventningen om denne aften har holdt dig vågen hele det sidste døgn, et faktum der afsløres af de mørke render under øjnene. Du er i din bedste alder, 34 år, men du ligner snart en på fyrre... fyrre år, der er sku ikke længe til.

Men Mirram, smukke Mirram, hun er ikke enig, hun himler op om at hun har den smukkeste mand i verden. Hun smiler altid på den helt specielle måde når hun retter dit slips, børster støv af jakken og kysser dig farvel. Omar den lille bandit, han pludrer og synger, hænger i hendes skorter og vinker med sin lille, buttede hånd mens han uhjælpeligt forsøger sig med sit "vel vel dar!". Min Søn!

Var det ikke også det han sagde til dig, sidste gang du så ham, da han tog til Iran? Forsikrede dig at det var helt sikkert. Han ville opsøge jeres slægtninge så du kunne møde dem, og se det land du havde hørt så meget om men aldrig set. Du havde bedt ham om at lade være, lade fortiden ligge, din mor havde tryglet, men det var selvfølgelig nyttesløst, det var familie, intet kunne stoppe ham, sådan var din far, og sådan har du også været.

"Vi stiller nu om til Aalborg hovedbanegård hvor Birger Jensskov står med den hæderkronede privatdetektiv, Arran Mosuk kendt fra Danske Bank sagen, der netop har fanget den berygtede voldtægtsforbryder Jonny Poulsen, der efter 4 måneders intens eftersøgning, for få timer siden blev fanget af Arran Mosuk"

"Arran... hvordan gjorde du det...", "Jo ser du efter Jonnys andet offer begyndte jeg at se et mønster, som pegede i retningen af et uligevægtigt forhold til hans far, eller rettere farens 18 år gamle elskerinde, og derfor, i et forsøg på at forsvare moderen, lod Jonny Poulsen sine aggressioner gå ud over piger der...", "Ja, og Arran jeg har hørt at du netop har fået en top profil sag her i Aalborg, en sag om økonomisk svindel der skulle involvere flere ledende personer, bl.a. den rige finansmand Thorkil Kristensen, hvad har du at sige til det?", "... Ingen kommentar".

Thorkil Kristensen... dit personlige helvede. Det er to år siden nu, kulminationen af en fremskridende karriere, et resultat af din målrettethed, eller nedarvet stædighed? Hvad end det var, kunne denne sag afgøre alt. Kom denne sag i hus var alle veje åbne og pengene ville strømme ind, ikke fordi de var få i forvejen, men virkelig strømme ind. Du og Mirram kunne bygge det hus i havde drømt om ved kysten, sende Omar i en privatskole. Og berømmelsen... den evige forfængelighed som var så vant en følgesvend den gang, stoltheden og den gode fornemmelse i maven når kameraet var på. Efter Danske Bank sagen kunne du mere eller mindre vælge de jobs du ville have, men med Thorkil Kristensen sagen, ville du komme op i en helt anden liga, hvor lønnen blev udbetalt i millioner, og forbryderne bar platin kort og ikke pistoler. Men sådan skulle det ikke gå.

”Jamen dog er det ikke den berømte... Musaka...(latter)”. Thorkil stod ved vinduet i det store kontor, solen spillede i guldmantelknapperne og det juvelbesatte armbåndsur. En guldkæde glimtede under silkeskjorten, og hans trumf kort, jakkesættet, der kunne sprænge budgettet for enhver mellemstor virksomhed, strålede som en nypoleret iugennemtrængelig rustning. ”Er det ikke dig der har gået og snust rundt i min skraldespand for nyligt? Fandt du noget at spise? (latter igen)”. Bag dig stod to fyldte jakkesæt med tomme hoveder. Latteren gav genlyd i det enorme tomrum, mellem kontorets marmor vægge... og deres ører. ”Hør her Marokko eller hvad du nu hedder, dine vidner er smuttet, din computer stjålet, dit kronvidne ligger seks fod under græsset og resten er rene indicier. Du har ikke en skid på mig, hører du! Og den skattesag mod dig ser ikke godt ud i avisen hvad end du klarer frisaag eller hvad. Næste gang du ligger dig ud med mig, har du fandme af at have din ting i orden, ellers knuser jeg dig... hører du! Ikke bare dig men hele din snottede familie! Denne sag er ovre, du lukker sagen og går hjem og spiser falafel, og så gider jeg ikke se mere til dig er det forstået!? Jeg har været gavmild denne gang, næste gang er der ikke andet tilbage af dit liv end slagger!”. Hans ord gav genlyd, og blev brat afbrudt af hornet fra en bil. Hold da kæft! Der var det nær gået galt. Du retter bilen op og kommer tilbage i din egen vejbane. Du klemmer øjnene sammen og ser på skiltene over dig. Afkørslen til havnen skulle være lige her.

Han havde ret, Thorkil Kristensen, du havde ikke noget på ham, du havde tabt, og lorten havde startet en skattesag mod dig. Godt nok blev den ikke til noget, men det var dyrt i sagsomkostninger og pressen holdt ligesom op med at følge dine sager.

Det var ikke så meget nederlaget, som det var skammen. Han havde talt ned til dig, som om du var laverestående, og du havde givet ham lov til det, og med hans sejr, var det som om at hele dette snottede lille land bakkede op omkring ham. Nej vejen var bestemt blevet en anden.

Og nu dette. En journalist havde ringet, Jeanette Le Fleur, fra programmet NeXuS. Sensationsprogrammet der direkte dækkede opklaringer i den bedste sendetid. Hun havde et stensikkert tip i sagen om Messias. Hun skulle bare have lov at følge dig under aftenens opklaring, så var tippet og efter hendes udsagn, Messias din. Det var som om stoltheden, stædigheden var væk, det var mere tanken om at få Messias under lås og slå der tiltalte dig. Tiden som tv stjerne var ovre ... måske, forfængeligheden var der stadig, men det var i hvert tilfælde ikke det vigtigste længere.

Messias er den seneste sag, endnu en sag hvor det sidste og afgørende spor mangler. Messias er en eller anden internetfigur, der driver illegal handel med børneporno, private optagelser, snuff-film og andre ubehageligheder. Han er en enigmatisk skikkelse i Aalborgs undergrundsmiljø, og er lidt en helteskikkelse for mange af de unge. En anarkist, en messias der bringer dem den absolutte ytringsfrihed på nettet. Alle holder tæt og han har gode forbindelser. Du har været inde på hans hjemmeside men den skifter hele tiden lokation og er ikke til at spore. Du ved at han driver en millionforretning, men ikke hvor han gemmer pengene. Men i aften, hvis hende journalisten har styr på sagerne så... der er blevet lidt for langt mellem sejrene.

Bare James og Lars kommer til tiden. James er din revisor, bogholder assistent og meget andet. Han har været med lige fra starten.. En lidt flyvsk type, kommer fra England men har boet her det meste af sit liv. Han far er vist fra Argentina. Han er den lidt smarte type, har en masse ideer og forslag, men har ikke styr på halvt så meget som han giver udtryk for, men han har godt styr på finanserne. Han er en af grundene til at firmaet stadig kører så godt. Pengene fra storhedstiden er investeret godt, giver en god løn til jer alle tre og betaler terminen og lidt til. James er mere end en ven, i har været igennem tykt og tyndt, og selvom han ikke var med inde ved Thorkil, ved han hvad

der forgik. Tja og så har du lidt på fornemmelsen at han får afløb for sine heltedrømme gennem dig. Du smiler... Han er sku den eneste der stadig ser dig som en eller anden helt.

Lars er ny i firmaet, gammel rocker, men har betalt sin gæld til Hells Angels og er kommet ud. Han har vist arbejdet sig ud, gjort sig fortjent til at komme ud og han er en rigtig hård hund. Ham hyrede du efter Thorkil Kristensen episoden. Det er godt at have lidt backup, det er som om din puls kun er normal når han er i nærheden, han giver tryghed. Lars er loyal, stolt og egentlig ganske fornuftig. Han kende byen som få og er kendt af de fleste. Han gør arbejdet en del nemmere... og sikrere.

Klokken 20.00 på havnen i Aalborg sagde hun... Et kvarter før burde være i orden.

Om Arran Mosuk

- Er chefen for et detektiv bureau med to ansatte: James der tager sig af økonomi og nogle af vidneafhøringerne, computerne på kontoret og informationssøgning, og Lars der er bodyguard og manden i felten når det gælder de lidt mere lurvede steder i Ålborg. Bureauet ligger i Aalborg centrum, og Arran selv bor i Klarup, en forstad til Aalborg. Arran arbejder under udlicitering for Aalborg politikreds, og har i øjeblikket Messias sagen.

- Arrans familie stammer fra Iran, men han er selv vokset op i Danmark, og mistede for få år siden sin fader, der tog tilbage til Iran for at besøge resten af familien, men blev skudt af regeringens efterretningstjeneste, eller det er i hvert fald det Arran tror. Officielt døde han i et biluheld.

- Hans to største sager er Danske Bank sagen, hvor han optrævede og afslørede økonomisk svindel i Danske Banks hovedbestyrelse i Ålborg, og så sagen om voldtægtsforbryderen der havde været på flugt i 4 måneder.

- Arran er almen af bygning, men veltrænet, og har tiltalende ansigt, velegnet til tv. Han går altid klædt i klassisk tøj, jakkesæt mm. og har aldtid en let pistol i skulderhylsteret. Han kører i en ny SAAB og har en pæn villa i Klarup. Han er ganske velhavende uden at være millionær.

JAMES RAMATI - BOGHOLDER

"Hej, hvad står du her og ser godt ud for?", hun kigger op og smiler lidt mistroisk, du rækker ind over baren, strejfer hende. "En Smirnoff og en..." du kigger spørgende på hende. "Øhh", "nu ved jeg det, en "smartass-remover" for at komme af med mig ikke?", hun smiler igen, rødmer. "Hej jeg hedder James, og du?"... "Pia..." Den er hjemme!

Du sætter dig op i sengen, roder lidt rundt i håret, kigger rundt. Det er vist ikke din lejlighed det her, her er alt for rodet, alt for pusse nusse, antikvitetsagtigt. Gamle møbler, blomster, puder over det hele... Nå ja... Pia... Vilde Pia! Du vender dig om, hun ligger helt færdig og sover. Savler lidt på puden. Hun burde godt nok også være træt! Og du er øm i kroppen.

Du rejser dig op og vader ud på toilettet. Du vralter lidt, hun har fandme holdt dig i gang siden onsdag aften, 2 døgn i sengen det er for meget... Du kigger dig lidt i spejlet "Ramati, James Ramati...", du er ved at være for gammel til det her. 30 år og stadig en drengerøv, men en ret charmerende en af slagsen. Det er ikke særligt tit at du er din far taknemmelig, men når det gælder udseendet, er der vist ikke noget at klage over. Du roder lidt rundt i udvalget af creme, bikini voks og deodorant og finder en bøsse med hår-voks, kigger lidt på brusekabinen og bestemmer dig for at tage et bad først.

Vandet trommer vedvarende og beroligende i hovedbunden og bringer som altid en velsignet fred, en stund hvor alt er stille, hvor du kan samle tankerne.

Hvordan mon han har det, den gamle. Din mor og dig rejste fra ham og England da du var 10 år gammel, hun havde fået nok. De havde mødt hinanden i Argentina, hun var på rejse, han arbejdede på et vandrehjem. Hun tog ham med hjem til England og han fik green card, og derfra gik det ned af bakke. Lugten af hans stærke cologne og frugter er det eneste du kan huske om ham, når du tøffede rundt i hans grønthandel på markedet i London. Du har ikke set ham i 20 år, og har egentlig heller ikke lyst til det.

Du skal også have ringet til Arran... fuck hvad er klokken?! Pis! I havde en aftale med en eller anden journalist nede på havnen klokken 20.00 om Messias sagen - ham internetspasseren der sælger børneporno og andet snask. Det er om 20 minutter... mon Pia har en cykel?

Arran er bossen, Arran Mosuk, privatdetektiv. Men han er mere end det, han er sku en god ven, og lidt af en helt. Du har været med fra starten i firmaet, været med til at bygge det op. Arran var detektiven, du var bogholder, revisor, rådgiver, og hvis du selv skal sige det, manden med silketungen, Arrans uundværlige assistent. I har været gennem tykt og tyndt sammen. Arrans far var fra Iran, og da han døde på en tur tilbage tog det hårdt på Arran. Han lod sig ikke mærke med det, han lader sig ikke mærke med ret meget, han er cool, men du kunne se det på ham. Og så selvfølgelig Thorkil Kristensen sagen...

Alt gik fandme godt før det. Arran var en stor profil i medierne, pengene væltede ind og firmaets navn var virkelig blevet slået fast efter Danske Bank sagen. Den gang var der god mulighed for at komme på skærmen mindst en gang om ugen, og det gav pote, altså i form af tilbedere og groupier, i var i felten, guns blazing, interviews i ødelagt tøj og med en smadret bil i baggrunden fra biljagten, just another day in the battlefield. Men så kom sagen mod den store finansmand Thorkil Kristensen. Spor forsvandt, vidner stak af og en enkelt døde, og så var der det skæbnesvangre besøg hos Thorkil. Du var ikke med derinde, men Arran gav et kort resume da han kom ud. I var færdige.

Thorkil havde fat i den lange ende og i havde kun indicier, og skattesagen mod Arran... det var Thorkil. Det var på tide at stoppe sagen. Slagne gik i den lange gang ud af kontoret, som tragiske figurer i et græsk spil, mod solnedgangen, i ville være smukke på film.

Nå men det er efterhånden 2 år siden, men Arran har godt nok ændret sig siden. Han har mistet sin stolthed, sin stædighed, det der gjorde ham alt for sej, men det er måske til det bedre, nu er han mere den der familie-helt, tilladt for alle. Han har mere tid til familien nu, Mirram og den lille Omar. Det har de fortjent, de er dejlige, din substitutfamilie.

Du sætter dit hår, smører lidt creme i ansigtet og går ind for at tage dit tøj på. "Hvor skal du hen honey?". Pia kigger spørgende på dig. "Øhh jeg har sku en stor sag i aften. Bureauet skal i fjernsynet i det der NeXuS med hende Jeanette Le Fleur. Ja de skal følge Arran, Jens og mig mens vi opklarer en sag". "Pas nu godt på dig selv, det er jo farligt at være bodyguard, og jeg vil gerne have dig her tilbage i god stand". Hun kigger beundrende på dig, der er uartige tanker bag de øjne. "Øhh ja, man skal være opmærksom som bodyguard, men nu har jeg jo oparbejdet en del rutine og folk her i byen kender mig, så der sker ikke noget". Lønnen bliver tykkere hver gang, ikke med vilje, men hun æder det råt.

Du var egentlig klar til at tage på politiskole, men det var som om modet svigtede, og handelseksamen var så meget nemmere, og så var der jo fester og kvinder... he he... der var godt nok en del. Brandmand kunne også være fedt, eller en stor sportshelt, eller musiker, men det kræver bare så meget arbejde, og tal, penge og computere er nu engang det du er god til, udover at fortælle en god historie, og det action du har brug for i din hverdag... lader du Arran og Jens om.

Forestillingen om at være helt er så meget nemmere end at være det, og Arran har ikke noget imod at tage det hårde arbejde. Nej hvis der er nogen der er helt er det ham... og så måske lidt Jens. Jens er ny i firmaet, ansat efter Thorkil sagen som bodyguard og alt mulig mand. Han er gammel rocker i Hells Angels, og har arbejdet sig ud af miljøet. Han har vist gjort sig fortjent til at komme ud. Men han er i hvert tilfælde en hård nød og stor som Hulken.

"Har du ikke en cykel jeg kan låne?", "Jo da, men hvor er din Audi da?", "Øhh den står i den anden ende af byen ikke, jeg lod den stå da jeg tog i byen", "OK, nøglerne hænger i entreen, er du sikker på du ikke lige kan nå...?", "nej jeg bliver sku nødt til at smutte, ses". Audi????! Hold da helt kæft, hvor meget lort fik du egentligt fyret af?

Om James Ramati

- James er ansat som bogholder og altmuligmand i Arran Mosuks privatdetektiv bureau, tager sig af firmaets finanser, investerer og ordner kontorets computere. I felten tager han sig af nogle af vidneafhøringerne, og står ellers for informationssøgning på nettet og andre opgaver der kræver computer know how.

- James har boet i Ålborg centrum siden han kom til Danmark fra England som 10 årig. Hans moder er fra England, hans fader fra Argentina. Han har en universitetsgrad i økonomi og tillægskurser i datalogi og programmering, men har altid drømt om en mere actionfyldt hverdag som helt, en drøm han udlever gennem Arran.

- James ser meget op til Arran og ser ham som en incarnation af alt hvad James altid har villet være. Derfor forsøger han altid at være rigtig smart og cool i nærheden af Arran, samtidig med han forsøger at få Arran til at se så godt ud som overhovedet muligt. Og så har han lidt et problem med

at holde sig til sandheden.

- James er almen af højde, slank og har et lidt sydlandsk, eksotisk udseende, der har gjort ham et hit hos det modsatte køn. Han går altid klædt i afslappet tøj, dyrt, moderigtigt men afslappet. Han bærer ikke våben, da han ikke ved hvordan en pistol skal vende, men bærer altid han lomme-data-bank med sig og sin bærbare computer med trådløs netopkobling. Hans favorit køretøj er taxa, en bil er for dyr, og man ommer til at svede af at cykle.

JEANETTE MARI LE FLEUR - JOURNALIST

”Spændende og banebrydende nyt show!”, ”Uovertruffen underholdning, men en god kombination af borende journalistik, gode historie og et veltilrettelagt show”, ”NeXuS er fremtidens program, med journalistik, nyheder, aktualitet og show, aldrig før er så stort et apparat set i sving for at behage seerne. Direkte opklaring af forbrydelse i alle europæiske lande, samme kanal, samme aften kun på Orange Network”.

Ja, NeXuS er fremtidens og visionernes program, og du er stjernerapporter!

Vinden er kold og bidende og lugter salt. Havnen på Aalborg er oplyst af en gulligt, blegt lys, der gør lagerbygningerne uhyggelige, spøgelsesagtige. Langs kajen slår vandet klukkende ind mod bolværket, og i det fjerne høres lydende fra byen. Du kigger over på kameramanden, han sidder i døråbningen på varevognen og piller ved kameraet. Hans lange fedtede hår og trælse, røde kasket udstråler dårlig smag og skriger nærmest nörd til himlen. Han kigger op, hans blik stopper selvfølgelig 10 centimeter under dit ansigt. Man skal kunne udholde meget i denne branche, men du kan klare det. ”Kommer han ikke snart ham bodyguarden, jeg fryser fandme”, lydmanden stikker hovedet ud af sideruden på kørekabinen. Han ryster som en lille hund. ”Hmm han skulle være her 19.40, det er nu. Typisk og så lige i aften når det er så vigtigt”, du tapper utålmodigt på uret, krystal glas selvfølgelig. Det har kostet en formue med det er også det værd. Det hele ligger i udstrålingen, sammenhængen og stilen. Hvis man vil frem i verden må man udstråle magt og stil, så er der ingen der løber om hjørnerne med en.

Da programmet NeXuS startede for godt et år siden fik du chancen og greb den og det har været en kamp lige siden. Den ene unge stjernerapporter efter den anden stræber dig på livet, altså i overført betydning ikke, og man skal være vågen for at holde sig oven vande, ikke sænke paraderne eller være uopmærksom bare et øjeblik, så er de der, små oversminkede finker.

Dengang bede du stadig i Frankrig og arbejdede som journalist på internetmagasinet, Daily Online, underbetalt og absolut ikke i et job der fordrede færdigheder eller kreativitet. Og jobmulighederne i tv branchen i Frankrig var små, ja nærmest ikke eksisterende for en kvinde på 32, og så endda en mulat. Men så var det at Orange Network søgte journalister til at lave NeXuS i alle de europæiske lande, og med din baggrund var Danmark det perfekte mål.

Din far er marokkaner og din mor dansker. De mødte hinanden mens hun var på interrail i Frankrig, din far arbejde på udbygningen af metroen, kærlighed ved første blik og skilsmisse ved andet. Du boede ved din mor gennem det meste af din barndom, men Frankrig er temmeligt meget mere spændende, en den klump fladtrampet jord der ligger nord for tyskland.

”Er det ikke ham der kommer der?”, lydmanden pegede op af havnen. En lortebrun Ford kom trillende, slukkede motoren og en bred mand i trediverne med overskæg, rød vindjakke og blå cowboybukser trådte ud. Du fniser indvendig, men holder masken. Det er stereotypen på en jysk politimand, direkte taget ud af satireprogrammet ”Bolsj o’ vikken”. ”Du må være Rune Frederiksen, min bodyguard og guide i aften”, du smiler til ham, og rækker ham hånden. Han kan næsten ikke ramme din hånd, han kigger på noget andet. ”Ja, jeg er Rune Frederiksen, og du må være Jeanette”, du ruller med øjnene mens han inspicerer dig, af og til undrer det dig at forskerne ikke har fundet det manglende led. Du møder det hver dag.

Du kommer lige fra din mor der bor i København. Det var længe siden du havde besøgt hende, og hendes alt for danske småborgerlighed til trods, savnede du hende faktisk. ”Er det ikke noget farligt noget du går og laver, jeg mener roder rundt midt om natten og leder efter forbrydere på fjernsyn?”,

hendes spørgsmål lugter langt mere af uvidenhed end bekymring. Hun har lukket sig inde i sin lejlighed på Nørrebro de sidste år, og hendes horisont bliver mindre og mindre. Hun står efterhånden for alt det du hader, smålighed, snævertsynethed, og fremtids frygt. Hun snakker snart ikke om andet end kriminalitet, for høje priser i supermarkedet og indvandrer problemet, hvorefter du rømmer dig mens hun kværner videre. ”...Det er ikke det samme” siger hun og strikker videre. Men det er det, og problemet er snævertsynethed, småborgerlighed og en manglende evne til at sætte sig i andres sted. Du har levet med chikanen de sidste mange år i Frankrig, det åh så multikulturelle land. Det er en joke, Racismen er større end nogensinde under den nye regering. Og det skyldes folk som din mor. Men hun har så mange andre gode sider, og når i sidder og snakker om moster Hanne og fætter Rasmus, er det som om at de lange somre fra barndommen kigger ind i stuen og får tiden til at stå stille. Stresset på arbejdspladsen, det enorme pres, de 16 timers arbejdsdage og utallige nedværdigende bemærkninger og øjne der hviler på kavalergangen mens de roser dit arbejde, er glemt.

”Lad mig få noget på det helt rene ikke”, Runes stemme trænger igennem til dig. Et eller andet i hans måde at tale på virker myndigt, som en fader der irettesætter sit barn. Han har sku været politimand. ”Jeg skal være din bodyguard under det her show, hvor du skal følge en privatdetektiv i opklaringen af en forbrydelse indtil klokken 2 i nat. Er det korrekt?”, ”ja det er helt rigtig”, ”og jeg kommer i landsdækkende fjernsyn?”, ”ja det gør du”. Han skulle nok have overvejet sin garderobe en ti tyve gange ekstra før han overvejede at vise sig selv på skærmen. ”Godt, hvornår kommer denne detektiv så?”, ”han skulle være her klokken 20.00. Der har jeg en aftale med ham og kontakten William Strøby som skal give os det afgørende spor der kan sætte fut i efterforskningen”.

Du var blevet kontaktet på dit kontor for et par dage siden af denne William Strøby. Orange Network havde besluttet at fredagens program skulle holdes i Aalborg og du var ved at finde en sag. Du havde kort haft kontakt med privatdetektiven Arran Mosuk, den tidligere stjerne detektiv, der havde været lidt anonym i medierne de sidste 2 år, og han havde en sag om internetkriminalitet, gode sager. William havde et afgørende spor i denne Arran Mosuks sag, mod en gut der kaldte sig selv Messias på Internettet, perfekt! Aftalen var kommet i hus, der blev aftalt et møde klokken 20.00 på havnen i Aalborg mellem Arran, hans folk, dig og William Strøby. Og så havde du lige hyret en bodyguard for sikkerheds skyld, Rune Frederiksen, efter sigende en gammel politimand der efter afskedigelsen for et par år siden nu arbejdede freelance som bodyguard. Med dig har du også det sædvanlige kamera crew.

Du kigger på klokken, 19.45. Nu må de snart komme.

Om Jeanette Mari La Fleur

- Jeanette La Fleur er den danske stjerne-rapporter på succesprogrammet NeXuS. Hun bor til daglig i København, hvor hun også er vokset op sammen med sin moder. Hele ugen bruger hun som regel på at lave research til programmet der løber af staben Fredag aften.

- Hun er halvt dansker og halvt marokkaner, er vokset op i Danmark men har boet det meste af sit voksne liv i Frankrig. Hun har oplevet racisme og diskrimination på tæt hold og har lært at holde facaden over for det meste.

- Jeanette er meget karriere orienteret og er som de fleste stjerne-rapportere villig til at gøre næsten hvad som helst for den gode historie. Moral på jobbet er som en by i Rusland, men efterhånden som

hun er modnet, er der flere ting, især i hendes forhold til moderen der er ved at gå for hende.

- Hun er en smuk kvinde på 168 cm, med et eksotisk udseende, og går som regel klædt i feminint, og alligevel autoritært tøj, med et strejf af mode og klassisisme. Hun er hamrende dygtig som journalist, men da det ikke altid er nok, har hun vænnet sig til at charme sig til de sidste 5% og så knappe en enkelt knap op.

LARS "KUKSE" BØNNEVIG –

ASSISTENT/BODYGUARD

Lokalet var fyldt med røg... tyk, mørk røg og en kraftig lugt af gran. Lyden af billard kugler der slår mod hinanden, druknede i de tunge vibrationer fra maskinerne ude i gården, top tunede og forkromede. Lyden nærmest slog sig vej ind i mellemgulvet. Bagerst i lydbillede, et strejf af musik, stemmer, lyde fra baren, fra spillemaskiner, motorcykler, og i midten, to personer låst fast i hinandens blikke, som centrum i en malstrøm, stærke, men uden magten til at bryde forbindelsen.

Du er svimmel, dine ben er som gele men du ved hvad du vil, hvad du må gøre og du frygter prisen. Han ser på dig, Heino, med de stenhårde, kolde øjne. Alle siger, at sjælens afgrund åbner sig for dig, når du stirrer ind i en andens øjne, og var dette tilfældet, var du sikker på, at du aldrig var kommet ud. Så var du blevet fanget i den beundring, respekt og ærefrygt Heinos person altid afkræver dig. Nej heldigvis, og så alligevel så meget mere skræmmende, var hans øjne kolde, spejlblanke overflader, tømt for liv og enhver følelse, som en stiltiende, anklagende mur. Det var en lettelse ikke at møde vennen Heino Behrens, men det var en lige så stor frygt at møde rocker bossen Heino Behrens, leder af Hells Angels i Aalborg. Hans mindste vink kunne betyde liv og død. Dine læber skilte sig med et tørt smæld, din hals smertede og inderst inde vidste du, at dette var et eviggyldigt skridt ud i det uvisse. "Jeg vil ud".

"Hey spasser se hvor du går!... åh undskyld Kukse, jeg så ikke det var dig, æh sorry". Du kigger op og den unge fløs' ansigt er blevet kridhvidt. Du har set ham før, han er en af weekend junkierne inde i Jomfru Ane Gade, DJ, lidt for smart, lidt for ung og alt, alt for dum. Du nigger til ham, "det er OK, no hard feelings", du smiler til ham og farven vender tilbage i kinderne. "Year man! Ses der!", hans venner ser beundrende på ham, så er hans dag reddet, men han skulle tage og tage sig selv i røven og redde sig selv. Du kigger på klokken, 19.45, du skal mødes med Arran og James nede på havnen lidt i otte, en journalist har vist nyt i messias sagen. Du trækker hættten fra trøjen hen over hovedet og borer hænderne dybt i lommen og sætter farten op

"Jeg vil ud". Disse tre små ord blev startskuddet til 2 års helvede, og starten på et nyt liv. Prisen for at komme ud var stor, større end du havde frygtet, og måske for stor. Du ved godt at du ikke kan påstå at du har gjort det rigtige, for de ting du var villig til at gøre, vil altid overskygge enhver af dine velmenende handlinger, men det var alligevel aldrig for din menneskelige eller moralske overbevisnings skyld du gjorde det. Det var for din egen skyld, et egoistisk valg af fremtiden, en fremtid med Mette.

I havde mødt hinanden året før, til din 30 års fødselsdag. Gutterne havde givet dig en ordentlig omgang peber, drukket dig fra sans og samling, slæbt dig efter en Harley gennem byen og dumpet dig nøgen på Lars Tyndskids marker midt om natten. Du vågnede ved at en eller anden blidt ruskede i dig, du så op og der var hun. Mødet var ikke særligt romantisk. Du havde tømmere mænd på størrelse med sjælland og lå nøgen og forslået, i dit eget bræk i en grøft. Hun fik dog medlidenhed med dig og tog dig med i bilen og hjem til hende hvor du fik et bad og fik lov at låne noget af hendes ekskærestes tøj. I snakkede godt og du blev og fik morgenkaffe. Den dag i dag er denne morgen stadig lige tydelig for jer begge. Ordene flød uden hindringer, mellem to fremmede der uden betænknings kunne dele hinandens hemmeligheder uden fordomme, og uden omtanke for konsekvenserne deraf.

"Hej det er mig, ja jeg er på vej derned nu, det er klart, jeg skal nok hilse dem begge, selvfølgelig

tager jeg morgenbrød med på vej hjem, og juice, skal du have smøger med? Ja det skal jeg nok... ha ha! hold nu kæft, ja ja jeg skal nok passe på mig selv, det ved du jo. Elsker dig... ha' det godt, ses". Du bliver altid i bedre humør af at høre hendes stemme, og det er rart at hun ringer, jobbet er ikke altid lige let, men hun gør det nemmere, og så hjælper det jo at have gode kollegaer.

Du var lige kommet ud af Hells Angels, de 2 år var overstået og du var lige flyttet sammen med Mette. De tre år, og især de 2 sidste havde været hårde ved jer, men nu var du ude og i kunne endelig være sammen, men nu skulle der penge ind. Hendes job som fysioterapeut kunne ikke holde hele budgettet, og det var ikke det nemmeste i verden at finde job, men så dukkede Arran Mosuk op. Han var privatdetektiv, en dygtig en af slagsen og havde været en del i fjernsynet, på vej til at blive en af de helt store stjerner. Men han var løbet panden mod muren i en sag mod Thorkil Kristensen, hvilket man kan side sig selv, eftersom at Thorkil Kristensen er den meste magtfulde mand i Aalborg, det ved alle. Men Arran havde brug for en assistent ud over bogholderen James Ramati, en assistent der vidste mere om byen og kunne hjælpe ham uden om de usynlige faldgrupper i Aalborgs undergrundsmiljø. Desuden lå der vist mere i det. James kom til at snakke over sig en dag du drak ham fuld i Tequila. Arran var vist begyndt at blive lidt bange efter Thorkil Kristensen episoden, og dit job var vist ligeså meget bodyguard. Du har set det blik før, den navneløse angst for at en eller anden psykopat som hævn over dine handlinger, bryder ind i dit hus og dræber dem du holder af. Sådan havde du det selv, og hvad en Thorkil har gjort ved Arran, har han det der blik. Det er sku helt ok. Hvis Arran har brug for hjælp skal du nok være der, ham og James er et par solide gutter, godt nok med deres små særheder, men det er det tætteste du kommer på et par rigtigt gode venner siden du forlod HA.

Arran Mosuk er bossen, privatdetektiven i foretagendet. Hans familie stammer vist fra Iran, men han taler ikke så meget om det. Han har den herligste unge, Omar og en rigtig sød kone, Mirram. Dig og Mette har været derude og spise en enkelt gang. Det er en af de bedste aftner du har haft, god mad, godt selskab, en unge der fiser rundt om fødderne på en, snak om vejr og vind, arbejde, ting i fjernsynet osv. Det er sku livet. Arran er et karriere menneske, professionel og rigtig dygtig. Han er dog begyndt at slappe lidt mere af på det sidste siger Mette. Hende og Mirram havde siddet og snakket om det over en kop kaffe. Mette kunne sku godt lære lidt om madlavning fra Mirram, så kunne være den stod på andet end pizza og færdigretter.

James er drengerøven, en drømmer og smart ass, men en udholdelig en af slagsen. Han kan sit kram med tallene, firmaet kører godt og lønnen er god. Han er også yngre end Arran og dig. Arran er 34, og dig 35, mens James kun er 30. Han skal lige have løbet hornene af sig.

"Hit med pengene... mobiltelefon... og uret der, skynd dig eller jeg sprætter dig op!". De to var dukket frem af skyggerne. Hernede ved havnen føler de sig sikre. Idioter. Du kigger på dem. Den ene er høj og mager, han står med kniven, den anden må dyrke en del styrketræning, han fylder jakken godt ud. Deres ansigter ligger hen i skygge, men du kan høre på deres åndedræt at de er oppe og køre. Du tager sim kortet ud af din telefon og rækker den til den store af dem. "Smut så med jer, jeg har ikke mere". "Fuck dig din... din... stik mig tegnebogen for helvede eller jeg går amok. Jeg tager ikke pis på dig. Jeg gør det fandme...". Han er på speed, det lyser ud af hans øjne. Han vifter lidt med kniven, du griber fat om hans håndled og brækker det, kniven falder til jorden. Den store træder et skridt frem, du tager fat i kraven på ham og hamrer ham op mod muren. Hans fødder dingler 5 centimeter over jorden, 5 gode grunde til at pisse af. Han forstod beskeden. Klokkeren er

næsten otte, du lunter de sidste hundrede meter ned til kajen.

Om Lars Bønnevig

- Lars er bodyguard og manden i felten for Arran Mosuks detektiv bureau. Han tager sig af mange af opgaverne med at samle info på de snuskede værtshuse, og sørger desuden for at holde Arran i live og i sikkerhed.
- Lars er født og opvokset i Ålborg og har en lejlighed med Mette i midtbyen. Hans hobby er som altid styrketræning og kampsport, hvilket han dyrker sammen med Mette når han ikke er på arbejde.
- Lars har opnået den begunstigelse at komme ud af rockermiljøet. Normalt kan man ikke komme ud, men arbejder man sig højt nok op på rangstigen, og viser broderskabet den respekt at give hele sit liv til gruppen i et par år, og viser at man er loyal og kun vil ud for at starte et nyt liv, så kommer man ikke bare ud, så har man stadig deres respekt. Lars kan til enhver tid blive tatoveret, bede om hjælp eller låne penge og lejlighed hvis det er det han vil. Han er pensioneret og har vist at han er værdig til deres respekt.
- Lars er høj og meget velbygget, han er næsten 2 meter og vejer godt 100 kg. ren muskler. Han er tatoveret på det meste af overkroppen, og går som regel klædt i afslappet gadestil. Alle ved at Lars har været rockerbossens højre hånd og har været gennem en del. Ingen er i tvivl om at man ikke pisser på ham med mindre man er større, stærkere og ondere.

RUNE FREDERIKSEN –

TDL. POLITIMAND

”Du går på gaden, du hører et råb om hjælp fra en gyde, du kigger ind, og i gyden er to mænd ved at voldtage en ung kvinde. Hvad gør du?”, et lys og en ny slide vises på overheadprojektoren. ”Jeg tager selvfølgelig min mobiltelefon og anmelder forbrydelsen, hvorefter jeg anråber de to”. ”Hvad har du mest lyst til...?”, ”... øh hvad mener du, jeg ser selvfølgelig gerne at de to bliver anholdt, det er synd for kvinden”. Jah synd for kvinden min bare røv hun kan fandme lade være med at gå klædt som en luder. De to spassere skulle fanme kastreres, røvpules og slås ihjel, og så skulle jeg nok vise hende hvad en rigtig mand er, hun er sikkert taknemmelig. Psykologen kigger op fra sine papirer, du kigger spørgende på ham. ”Du har altså ikke lyst til at tage sagen i egen hånd... gøre et eller andet ved dem?”, ”selvfølgelig er man da tilbøjelig til at dømme dem, men man kan ikke sætte sig over loven og bare øve selvtægt. De har jo sikkert haft en hård barndom”. Han æder det råt det pis. Sådan en svagpisser. Han har sikkert siddet bag et skrivebord hele sit liv, fordi han har sådan en lille pik at han ikke tør gå uden for en dør. Sætte sig over loven mig op et vist sted. Der er fandme ingen lov mere. Folk skider på alt og alle, enhver for sig selv, og loven beskytter alligevel kun alle svagpisserne. Du har sku været derude, hvor det virkeligt gælder og set hvordan det fungerer, det er jungle loven, den stærkeste overlever og så kan de arkivere deres pedantiske flueknipper lov lodret. Man opfører sig ordentligt og passer sit, og vil man være en del af gamet, må man tage hvad der kommer.

Det er ikke fordi du er anarkist eller noget, for helvede nej, du er nok den bedste politimand i hele Danmark, og nok den eneste der har regnet ud hvordan det kører. Man kan ikke hænge sig i enhver lille detalje, ingen er engle, og hvem fanden skal bestemme om en eller anden møgunge vil sniffe lim, det går sku da kun ud over ham selv, nej det er de store fisk man skal koncentrere sig om, dem der virkelig ødelægger landet, pamperne på Christiansborg og de fede millionærer der styrer whisky bæltet.

”Rune du er godt klar over at denne evaluering afgør om du er klar til genansættelse i korpset ikke?”, ”jo og der er ikke noget jeg ønsker mere, og jeg føler mig rigtigt klar”, ”ja nu får vi se, nu afleverer jeg i hvert fald min rapport og jeg synes det ser bedre ud”, ”mange tak” Du ved sku godt hvad der skal til for at han ser bedre ud... en brækket næse.

Det er snart 4 år siden, i en alder af 31 år, at du blev suspenderet på ubestemt tid fra politiet. Du havde siddet som kriminelassistent rigtigt længe og havde efterhånden opbygget et godt netværk. De små fik lov at smutte mod visse tjenester, og de store kom i nettet. Nogle skulle have en skilling for at få munden på gled, andre et ordentligt lag tæsk. Det var noget for noget og i den sidste ende var det jo de rigtige der kom ind at brumme. Der er jo ingen grund til at tage brødet ud af munden på de tandløse. Tag nu hende dullen, Frida nede fra Gøgler-båden. Hun var satme lækker, for en prostitueret, gode stænger og nogle ordentlig patter, nå men politiets lagre af heroin er der jo ingen der får gavn af, lortet bliver jo bare brændt og det er jo heller ikke selve heroinen der er problemet, det er jo den kriminalitet folk udøver for at få penge til lortet. Nå men hende der Frida, sød pige egentligt, manglede et sted og bo, så hun fik lov at trisse rundt i lejligheden i ingenting og lave mad og passe dig op, du ved, og så fik hun lidt fra lageret til at holde hendes forbrug ved lige. Hun var sku vild nå hun fik en lille pakke. Men se! Hun var af gaden, og heroinen der ellers bare skulle brændes blev brugt fornuftigt. Nå men hun røg ud efter en måneds tid, hun blev sku for krævende.

”Tak for i dag, og Rune, jeg tror du har gode chancer hvis du giver den en ekstra skalle”... skalle... he he...”mange tak farvel”. Du kigger på klokken, 19.30. Du har et job i aften for hende journalisten Jeanette La Fleur fra NeXuS. Du skal mødes med hende nede på havnen 19.40, det kan du vist lige nå. Hun skal lave et program hvor hun skal bruge en bodyguard og guide rundt i Aalborg. Hun er i de sikreste hænder med dig, og så kommer du i fjernsynet. Det forøger sku altid chancerne for at komme tilbage i korpset. Du sætter dig ind i den gamle Ford, snuser under armene, det ville sku have været rart med et bad men fuck nu det, du lugter af mand.

Det værste ved at blive suspenderet var blikkene, blikkene der brænder gennem ryggen og helt ind til benet. Sveden på panden og klumpen i halsen. De stod fandme alle og grinte bag din ryg. Man skulle fanme tro den var gal med kuk kassen for du syntes at du kunne se din gamle far stå og se skuffet og bedrøvet ud i mængden. Og uniformen, pistolen og skiltet, da du afleverede det. Det var som om et eller andet døde inden i dig. Ah fuck, det døde sku for længe siden, drømmen om at være politimand og redde de uskyldige. Ha! Der er sku ingen uskyldige, der er dem der vil have magt og dem der ikke vil. Dem der ikke vil bliver tit ofret, og det er sku synd, for de har også ret til at være her selvom de bare går og tuller i rosenbedet, men hey de har sku ikke gjort nogen noget, men dem der vil have magt, de er med i gamet, de må tage det som det kommer, de ved hvad det koster. Loven er bare en lænke om foden på den der vil have magt, eller et våben.

Selvfølge tog det lidt overhånd til sidst. Terminen havde været hård, pengene små og det er så let at lukke øjnene, eller lige give en småforbryder et par med staven på vej ind i detentionen (”han faldt sku”) for at få afløb for frustrationerne, og når man begynder at tage penge fra de store spillere for at holde sin kæft, så mister man overblikket. Så begynder de at styre en, og så går det ud over de forkerte. Og når man så vil ovenpå igen, bliver man nødt til at finde vidner, plante beviser og den slags for at tage styringen så du har styr over hvem der skal ned og hvem der ikke skal. Det er en evig balancegang. Et eller andet sted gik det galt, principperne røg i svinget.

Du kører ned på havnen. Ved kajen står en stor varevogn med påskriften Orange Network. En skikkelse sidder på forsædet, og en nørd med langt, fedtet hår og en rød kasket sidder og piller ved et kamera. Ved bilen står en lækker sild, mulat, i stramt siddende nederdel, høje hæle, en gennemsigtig skjorte og en stram jakke der rigtig spænder patterne op og viser alle herlighederne frem. Luder, en dyr en men stadig en luder.

”Du må være Rune Frederiksen, min bodyguard og guide i aften”, hun smiler, bemærker du ud af øjenkrogen mens du inspicerer varerne. ”Ja, jeg er Rune Frederiksen, og du må være Jeanette”. Hun står og stirrer ud i luften som om hun er faldet i staver. ”Lad mig få noget på det helt rene ikke”, du hæver stemmen og gør den dyb og myndig for at trænge ind til hende, det virker kan du se idet hun giver et lille spjæt, det er din specialitet, stemmen. ”Jeg skal være din bodyguard under det her show, hvor du skal følge en privatdetektiv i opklaringen af en forbrydelse indtil klokken 2 i nat. Er det korrekt?”, ”ja det er helt rigtigt”, ”og jeg kommer i landsdækkende fjernsyn?”, ”ja det gør du”. Så er det på det rene. Du skal fandme ikke snydes i det her medicirkus. ”Godt, hvornår kommer denne detektiv så?”, ”han skulle være her klokken 20.00. Der har jeg en aftale med ham og kontakten William Strøby, som skal give os det afgørende spor der kan sætte fut i efterforskningen”. Fint fint, du kigger på uret og du kan se at hun gør det samme. Klokken er 19.45.

Om Rune Frederiksen

- Rune har efter sin suspension på ubestemt tid fra politiet, arbejdet som freelance bodyguard og vagt. Han nyder godt af sin årelange erfaring og sit ry. Han har en del kontakter i Ålborgs rendesten.
- Han er født og opvokset i Vodskov, en by lidt nord for Ålborg, og bor stadig i den lille soveby.
- Rune blev for 4 år siden mistænkt af politiets interne afdeling, der begyndte at følge ham. Han opdagede det dog og nåede at lukke de fleste huller, men indiciene mod ham var stærke, og de fik hold i en del mindre sager. Han blev suspenderet med en mistillids dom, og fik 3 måneders hæfte samt en del bøder. Det var meget billigt sluppet. Runes højeste ønske er at komme tilbage i politiet.
- Han er en middelhøj, bredskuldret og let fedladet mand, med overskæg og sideskilling. Han går klædt i en krøllet skjorte, blå cowboy bukser og en rød vindjakke. Han bærer som regel en håndpistol stukket ned i bæltet, og en kneppel i jakkeærmet.